Nr. 292. Piątek, 23 Grudnia 1887. Rok 77.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue des St. Peres 84

Zmiana lokalu.

Redakcya *Gazety Lwowskiej* wraz z Administracyą przeniesioną została z zajmowanego dotąd lokalu do domu pod l. 8 przy ulicy Czarnieckiego, róg ul. Łyczakowskiej, na I. piętro. Ekspedycya w oficynie na dole, po lewej stronie.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. **pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 złr.**, miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcya „Gazety Lwowskiej" pragnąc wprowadzić w dziale fejletonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, nawiązywała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. W roku przyszłym oprócz większych powieści historycznych i współczesnych, zamieszczać będziemy liczne i wyłącznie tylko oryginalne obrazki, szkice i nowelle zaszczytnie znanych w literaturze autorów, jakoto: Piotra Jaxy Bykowskiego, Józefa Blizińskiego, Karola Brzozowskiego, Kazimierza Chłędowskiego, Ludwika hr. Dębickiego, Maryana Gawalewicza, baronowej Hagen (Alces), dr. Antoniego J., Leona hr. Pinińskiego Kazimierza Skrzyńskiego, Zygmunta Sarneckiego, A. Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i wielu innych.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego", zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1 stycznia 1888 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.,
	kwartalnie 1 zł.	86 ct.
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.,
	kwartalnie 2 zł.	76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższym odręcznym dyplomem podpułkownikowi pułku piechoty barona von Knebel nr. 76, Edmundowi Schohay, nadać najmiłościwiej stan szlachecki z godnością „Edler" i przydomkiem „Borweld".

JE. Minister rolnictwa zamianował zarządcę lasów i domen, Lubina Lipińskiego, c. k. lustratorem lasów dla zarządu w Starzawie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela Bazylego Pellicha, w Woli Zaderewackiej, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Woli Zaderewackiej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 grudnia

Po odroczeniu nadzwyczajnej sesyi parlamentarnej we Francyi, cała prasa tamtejsza poświęciła pobieżne lub wyczerpujące uwagi zamkniętemu okresowi. Godne zaznaczenia są szczególniej dwa fakta, które podnosi prasa republikańska. Fakta są tego rodzaju, że gdyby skonstatowanie ich wyszło z obozu konserwatywnego, to radykalizm francuski oskarżyłby go o zamach na republikę i wichrzenia w interesie monarchizmu. Ale zarzuty te wychodzą z obozu republikańskiego i oparte są bezwątpienia na rzeczywistym stanie rzeczy. Konstatują więc jednogłośnie, że nieufność w kraju wzmogła się nie tylko względem Izby, ale także względem systemu parlamentarnego, i że niewiara ta w powodzenie systemu liberalnego wzrosnąć może i zwrócić się nawet przeciw samej formie rządu. Mówią tak dzienniki liberalne, umiarkowane, oceniające sytuacyę bezstronnie. Wyliczają przytem cały szereg grzechów Izby deputowanych, jak lekomyślność w doprowadzeniu do przesileń gabinetowych, następnie niespodzianki i awantury, przysposabiane w Izbie przez radykalizm, podkopywanie powagi samej Izby, a nakoniec podkopywanie wszelkiej władzy w kraju przez tych samych deputowanych, którzyby dla ustaw republikańskich chcieli znaleźć bezwarunkowe posłuszeństwo a nadto i uwielbienie wśród ludzi, nie podzielających republikańskich przekonań. Śmielsze głosy nazywają cały okres miniony po prostu komedyą, którą sobie kosztem kraju wyprawili nieprzejednani. Ci zaś, nie znajdując nic dodatniego w całej zamkniętej sesyi, oświadczają wszakże, iż ten negatywny rezultat powetowany jest sowicie dokonaniem jednego olbrzymiego dzieła, którem, według zwolenników pp. Clémenceau i Rocheforta, ma być obalenie byłego prezydenta republiki, p. Grévy.

Nad przyszłością zastanawiają się tylko umiarkowańsi a w ich poglądach na dzień jutrzejszy przeważa smutek, obawa, niepokój i nakoniec pytanie, czy z licznych kłopotów i prawdopodobnych wichrzeń, które się znowu rozpoczną za trzy tygodnie, zdoła republika i nadal wyjść zwycięzko? Żywioły skrajne grożą już dziś po

---

120)

OLBRACHTOWI RYCERZE

POWIEŚĆ

Zygmunta Kaczkowskiego.

XVII.

Średniowieczne wesela.

(Ciąg dalszy.)

Zaczem Daszkiewicz, w kilka dni potem, urządził u siebie sutą biesiadę, sprowadził na nią Włostkowego ojca ze Synowódzka, zaprosił Tymka i Biłowusa i Włostka. Włostek przyprowadził ze sobą kilkunastu starościńskich żołnierzy, samych setnych mołojców, którym stary Kukuć przywodził, a do których się i Kostruban przyczepił, jako to wszędzie umiał się wkręcić i był dosyć lubiony, choć mowę ludzką kaleczył z niemiecka. Przyszedł pop, porzuciwszy na ten czas dratew i szydło, przyszli także niektórzy mieszczanie z żonami i dzieweczkami, bo już wszyscy wiedzieli, że się tam nie obejdzie bez tańców, gdzie też i wszystkich muzykantów spędzono.

Dom Daszkiewicza był wprawdzie drewniany, ale bardzo dostatni. Na górze były izdebki mieszkalne, opatrzone bardzo pięknemi krużgankami, a na dole dwie wielkie świetlice, z misternie rzeźbionemi ścianami, na których też dla ozdoby i dla powagi porozwieszano rozmaite tureckie dywaniki i inne makaty, na półkach zaś stały dzbany i misy farfurowe, co wszystko przyzbierało się z czasem z darów nieboszczyka Kijasa.

Jedzono i pito wielką gębą przy dwóch wielkich stołach a muzyka przygrywała im z kąta.

Pani Daszkiewiczowa w złotolitym czepcu i z pozłocistym łańcuchem na szyi. i jej dzieweczki usługiwały gościom, przynosząc cząbry baranie, należycie czosnkiem wyszpikowane, i prosięta pieczone, napełnione mamałygą z rodzenkami, i stawiając je przed kawalerami, aby je ćwiertowali — a Daszkiewicz sam, z twarzą okrytą potem kroplistym, wino i miód z wielkich dzbanów nalewał, zachęcając do picia. Łechcąca podniebienie woń mięsiw pieczonych i korzenne zapachy starego miodu i wina napełniły izbę, rozweseliły się twarze, głośne śmiechy rozlegały się koło stołów i wszyscy się wybornie bawili: tylko Daszkiewicz i Tymko byli trochę zasumowani i niespokojnemi oczyma spoglądali ku drzwiom, bo Biłowusa jeszcze nie było. A przecie to przedewszystkiem w tym celu dana była ta biesiada, aby go z córką pogodzić....

Dopiero kiedy już stoły wynosić zaczęto i jeszcze stojący wychylano puhary, Biłowus wszedł bez hałasu do izby. Przyszedł, ale był jakiś nie swój i widać było po nim, że nierad przychodzi.

Patrzał w ziemię, jak gdyby się obawiał spotkać ze wzrokiem swej córki.

Co widząc Daszkiewicz, podbiegł ku niemu a trzymając właśnie puhar nalany w ręku, podał mu go i rzekł:

— A my już zjedli a ty dopiero przychodzisz. Napijże się ze mną, abyś robaka zatopił.

A Biłowus wtedy się trochę ośmielił i rzekł z udanym uśmiechem na twarzy:

— Jużto taka moja natura. Ja do cerkwy a pop błohosławiut, ja do korczmy a do mene piut.

Więc Daszkiewicz się śmiał i wlał w niego ten puhar.

Biłowus wypił i szedł dalej, ale trzymał się ściany, ledwie że gospodynię pozdrowił, na córkę ani nie spojrzał i zasiadł zaraz w odległym kącie, gdzie przed nim mały stół postawiono z dzbanami wina. Stary Kukuć z jednej a pop z drugiej strony się przysiedli do niego i pili, bawiąc się z nim rozmową, jak gdyby sami byli w świetlicy.

Tymczasem muzykanci stanęli pomiędzy oknami, zaczęli grać kołomyjki — a młodzież z dziewczętami poszła w taniec.

Tańcowano wesoło i skocznie, z hołubcami i z prysiudami, i śpiewano przytem pieśni huculskie, bardzo piękne, prawie do krakowiaków podobne, choć czasem cokolwiek rubaszne.

Mykitycha chlib sadżaje
A Mykita dumku hraje:
Cy ty to, Mykito?
Ne ja to, mij tato.

Potem dalsze zwrotki śpiewano a jak te prześpiewano, zaczęto inne:

Każut meni kaszu isty
A ja ne hołoden,
Każut meni babu braty
A ja diwki hoden.

Mene maty porodyła
Taj kazała: synu,
Luby w noczy mołodycy
A diwczata w dnynu.

Zaczem śpiewano znów zwrotki, inne o wesołej wdówce:

Wże try dni i try nediły
Jak moho muża komary zjiły,
A szcze każut lude, szczo ja ne żurusia;
Oj, a ja żurusia, pidu utoplusia,
Utoplu sia nyni, nyni,
W czerwonym wyni.

Ach, hore, hore, zażuryłam sia,
Skrypkami, dudkami, nadsadyłam sia,
Taj szcze każut lude, szczo ja ne żurusia.
Oj, a ja żurusia, pidu uduszusia,
Uduszusia nyni, nyni,
W puchowyj peryni.

Włostek prosił Ofkę do tańca, ale ona nie chciała, jeszcze i ramionami wzruszywszy, odwróciła się od niego.

Włostek, czuły na każde jej spojrzenie, mocno się zasmucił. Serce niespokojnie mu biło, takby był chciał z nią potańcować i co pięknego zaśpiewać, aby też ludzie wiedzieli, jakie są jego zamiary: ale Ofka ani rusz. Głowę spuściła ku ziemi, skubie fartuszek a czasem z pod oka spogląda na ojca, jak gdyby Włostkowi chciała dać do zrozumienia, jaki robak ją gryzie i komu się powinien o nią oświadczać: ale zapamiętały Włostek jej nie rozumiał. Owszem jeszcze siadł przy niej i zaczął jej prawić miłośne komplimenty.

Już ją trzy razy trącił w łokieć i już jej przysiągł trzy razy, że ją tak kocha, że zarazby dla niej spalił ojcowską chałupę: ale Ofka go wcale nie słucha i wciąż patrzy w ziemię a skubie fartuszek. Nuż właśnie w tej chwili ktoś zaśpiewał przed muzyką:

Oj, kuje zazułeczka,
Kuje ta wahuje,
Ta chto ide do Starosty,
Nechaj si waruje.

Ofce się zdawało, że to do niej ktoś przepił. Spłonęła pąsem, łzy jej w oczach stanęły ze wstydu, odtrąciła Włostka od siebie i odsunęła się prawie o cały krok od niego.

Więc tedy Włostek, który tej piosnki nie słyszał a gniew miał siarczysty, szczerwieniał cały od złości i oburzenia, porwał pierwszą lepszą dziewczynę do tańca, stanął przed muzyką i zaśpiewał z całego gardła:

Oj piszow ja do diwczyny,
Diwczyna sia duje,
Ja szepczynu pid paszynu:
Naj ty mat' morduje!

Śpiewanie to wszyscy słyszeli i zrozumieli: więc na to wielki zgiełk i publika. Ci się cieszą złośliwie, ci z Włostka się śmieją, inni patrzą na Ofkę, bo jej nie mogą zrozumieć.

Tymko przyskoczył do Ofki:

— Na miłość Boga, cóżeś zrobiła? jeżeli Włostka nie chcesz, toż trzeba było to zaraz powiedzieć.

Więc Ofka przyznała się bratu, że Włostka dosyć nawidzi, ale słowa mu nie da, dopóki ojciec się gniewa: jeżeli będzie

nownem przesileniem gabinetu, a z drugiej strony, to jest ze strony powołanych do rządu, nie zanosi się na energię, której domagają się wytrawniejsi, raczej obawiać się można dalszych ustępstw, wywołanych obawą zamachów radykalnych. Donoszą bowiem, że rada ministrów francuskich, która się odbyła po odroczeniu sesyi, zajmowała się nie obmyśleniem akcyi przeciw nadużyciom, ale względną rekonstrukcyą gabinetu w tym duchu, żeby częściowe zmiany w tem samem ministerstwie znalazły uznanie frakcyi skrajnej. Wynikałoby z tego, że odstąpiono już od pierwotnego zamiaru rozwiązania Izby, i że, co gorzej, na zmianę tę wpłynęły rzeczywiście głosy skrajnej prasy, nazwanej niedawno kuźnią do fałszowania i bałamucenia opinii rzeczywistej. Dochodzą wprawdzie z drugiej strony wieści, że znaczny zastęp senatorów, odbywszy poufną konferencyę, zgodził się na to, ażeby doradzać rządowi przedsięwzięcie środków energicznych, przedewszystkiem przeciw paryskiej radzie gminnej, odgrywającej rolę rządu w rządzie, to jednak nie przyda się na wiele, jeżeli p Tirard, prezes gabinetu, nie zdobędzie się na osobistą energię. Tej energii spodziewać się trudno, sądząc z odpowiedzi, którą miał dać senatorom, mianowicie, że ani on, ani prezydent republiki nie mogą brać odpowiedzialności na siebie, że zatem czekać będą aż do ponownego zgromadzenia się Izby deputowanych. Tymczasem w ciągu feryj gabinet nie zaznaczywszy swojej stanowczości i żywotności żadnym czynem wybitnym, pozwoli tylko na skonsolidowanie się grup rewolucyjnych, które egzystencyę swoją nie omieszkały objawić. W takiem położeniu usprawiedliwionemi się okazują najzupełniej smutne przeczucia, które w części wyraziła umiarkowana prasa francuska.

Sejm krajowy.

(XVI posiedzenie z dnia 22 grudnia.)

(*L*) Z petycyj wczoraj odczytanych, przekazano między innemi:

Komisyi gminnej petycye: Wydziału powiatowego w Bochni, w sprawie cofnięcia rozporządzenia co do dzielenia gruntów tabularnych; Wydziału powiatowego w Rohatynie, w sprawie utworzenia instytucyi dla kształcenia pisarzów gminnych; gminy m. Brzeżany w przedmiocie organizacyi gmin miejskich i wniesionego projektu dla miast.

Komisyi drogowej: Wydziału powiatowego w Horodence, o przeniesienie mostu łyżwowego z Zaleszczyk do Siemiakowiec; członków gminy Stroniatyna i gmin wiejskich powiatu łańcuckiego, o zmianę ustawy drogowej; gminy m. Rohatyna, w sprawie dokończenia budowy drogi krajowej z Rohatyna do Chodorowa.

Komisyi gospodarstwa krajowego: Gminy Sulatycze, o subwencyę na regulacyę koryta Świcy; gminy Tatarsko, o zapomogę na ubezpieczenie brzegów rzeki Stryj.

Komisyi administracyjnej: Gminy m. Jagielnicy, o przeniesienie urzędu podatkowego z przysiółka Nagorzanki do Jagielnicy.

Sprawozdanie z 16 posiedzenia doprowadziliśmy wczoraj aż do dyskusyi nad sprawozdaniem komisyi gminnej, o przedłożeniu rządowem w sprawie prawa nakładania w gminach dodatków do podatków i innych opłat nie należących do tej kategoryi. Jak to już zaznaczyliśmy, komisya gminna, mimo przemówienia komisarza rządowego na 15 posiedzeniu, zalecającego przyjęcie dodatku do §. 79 ustawy gminnej, według przedłożenia rządowego, proponuje Sejmowi uchylenie całego tego paragrafu z przedłożonej noweli.

Komisarz rządowy, radca p. Laskowski, ponawia swoją prośbę, ażeby Izba wzięła pod rozwagę dodatek do §. 79, proponowany w przedłożeniu rządowem. Komisya — jak się dowiedział p. komisarz — nie przyjęła tego dodatku dlatego głównie, ponieważ — jej zdaniem — w dodatku przez Rząd proponowanym, ma Rząd jakieś ukryte cele, a jedynym celem postawienia tego dodatku w projekcie ustawy, było uchylenie wszelkich wątpliwości. Co więcej: Rząd, przed złożeniem do laski marszałkowskiej projektu do zmian §§. 79, 80 i 81 ustawy gminnej, porozumiał się z Wydziałem krajowym, który zgoła nic nie miał do zarzucenia projektowanej zmianie. Zresztą zmiana taka, jaką Rząd proponuje obecnie Sejmowi galicyjskiemu, została już uchwaloną przez Sejm morawski. Komisya obawia się, ażeby nie odmawiano opłat od piwa i gorących napojów spirytusowych; obawa ta jest płonną a łączenie §. 79 z §. 81, jak to czyni komisya, nie jest niczem usprawiedliwione.

Sprawozdawca komisyi, p. Starowiejski, broni stanowiska komisyi i mniema, że ustawy powinny jasno określać stosunek między Rządem a obywatelami i że intencye Rządu musiała komisya wyprowadzać z tenoru ustawy, a nie z zapewnień. Zdaniem mowcy, Rząd nie umotywował jasno, dla czego życzy sobie pomieszczenia dodatku do §. 79, i dlatego komisya nie zaleca Izbie przyjęcia tego dodatku.

W dyskusyi szczegółowej wniósł pos. Fruchtman poprawkę do §. 80, która atoli po przemówieniach posłów: Pilata i Starowiejskiego, upadła, a natomiast utrzymał się projekt ustawy według przedłożenia komisyi gminnej.

Pos. Stan. hr. Badeni, w zastępstwie pos. Bobrzyńskiego, przedłożył uchwalony już w drugiem czytaniu projekt ustawy o prawnych stosunkach nauczycieli ludowych, który Izba uchwaliła w trzeciem czytaniu.

Z kolei pos. Sanguszko przedłożył sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego co do popierania kultury krajowej na polu budowli wodnych. Obszerne sprawozdanie komisyi kończy się następującemi wnioskami: 1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych. 2. Wzywa ponownie Rząd, aby wzmocnił siły techniczne przy starostwach w miarę potrzeby tak, aby wymogom rozwijających się regulacyj wód w kraju zadosyć uczyniono było. 3. Przyzwala na regulacyę rzek niespławnych na rok 1888 następujące dalsze zasiłki: na regulacyę Dunajca od mostu krajowego na Dunajcu pod Gołkowicami do mostu kolejowego pod Nowym Sączem 2.000 zł.; na roboty ochronne na Dunajcu pod Olszynami 798 zł.; na roboty ochronne na Dunajcu pod Rostoką 124 zł.; na budowę opaski kamiennej na Dunajcu pod Strugą ad Tęgoborze 1.295 zł.; na roboty ochronne na Sanie pod Krzywczą 1.625 zł.; na obwałowanie Wisły pod Chwałowicami 1.500 zł.; na regulacyę Wisłoki pod Mokrzec 2.131 zł.; Sanu pod Sobieciniem 7.000 zł; Dunajca pod Wróblowicami 3.060 złr.; Raby pod Stadnikami 813 zł.; Dunajca pod Wielogłowami 666 zł.; Dunajca pod Kurowem 975 zł.; Dunajca pod Czorsztynem 1.075 zł.; Popradu pod Biegonicami 1.267 zł.; Sanu pod Składem solnym 4.150 złr.; Wisłoka pod Wiśniową 488 zł.; Wisłoka pod Markuszową 569 zł.; Wisłoka pod Dobrzechowem 488 zł.; do dyspozycyi Wydziału krajowego 5.000 zł. 4. Sejm przyzwala na założenie krajowych stacyj wodowskazowych kredyt dodatkowy na r. 1888 w kwocie 2.000 zł. 5. Przyzwala na przeprowadzenie zdjęć niwelacyjnych i studyów dla powiatów, spółek wodnych i gmin: dotacyi na r. 1888 w kwocie 3.000 zł.; 6. Upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot uchwalonych na r. 1887, aż do końca marca 1889, kwot zaś preliminowanych na r. 1888, aż do końca marca 1890 a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego; 7. Uchwala projekt ustawy o regulacyi środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy.

W dyskusyi ogólnej nad tym przedmiotem, pos. Merunowicz wniósł rezolucyę, polecającą Wydziałowi krajowemu przyspieszenie studyów technicznych około uregulowania koryta Pełtwi i Bugu.

Komisarz rządowy, radca p. Laskowski, zwraca uwagę na ten ustęp sprawozdania komisyi, w którym powiedziano „że postęp robót przedsiębiorstw melioracyjnych spółkowych cierpi na tem, iż siły techniczne krajowe muszą sporządzać katastry konkurencyjne, co według postanowień ustaw specyalnych jest „bezsprzecznie“ zadaniem sił rządowych.“ Jakoż słowo „bezsprzecznie“ przesądza niejako sprawę, która nie jest jeszcze tak jasną jakby to się zdawać mogło z wywodów komisyi. Co się tyczy II rezolucyi, proponowanej przez komisyę, zauważa p. komisarz, że Rząd zajmuje się żywo sprawą pomnożenia sił technicznych przy starostwach; sprawa ta jest w toku i przypuszczać należy, że zostanie pomyślnie załatwioną.

Po przemówieniu sprawozdawcy uchwaliła Izba wszystkie powyższe wnioski komisyi; uchwaliła dalej projekt ustawy o regulacyi środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy i przyjęła wniesioną przez pos. Merunowicza rezolucyę.

W dalszym ciągu posiedzenia, pos. Skrzyński przedłożył sprawozdanie komisyi górniczej o przedłożeniu wydziału krajowego co do spraw górniczych. Sprawozdanie komisyi kończy się następującemi wnioskami: 1) Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych przyjmuje się do wiadomości. 2) Wstawia się w budżet na r. 1888: a) na badania głębszych pokładów ziemi i przyswojenie krajowi wydoskonałonych systemów wiertniczych oraz na urządzenie praktycznej nauki używania tych przyrządów 5.000 zł. b) na wydanie atlasu geologicznego kraju wraz z tekstem 1.000 zł.; c) na badanie kraju celem zestawienia użytecznych kopalin i popularnego opisu ich występowania 500 zł.; d) na chemiczno-technologiczne

---

musiała, to pójdzie z przekleństwem ojca do grobu, ale nie pójdzie z niem na wesele.

Zaczem Tymko wziął ją za rękę i zaprowadził do ojca — ona mu się do nóg rzuciła.

Nieubłagany Biłowus nie ruszył się z miejsca, oparł się o ścianę i nogi rozłożył przed sobą, co wszystkich bardzo zgorszyło.

Jednak przytomny Tymko zawołał do niego przez głowy wszystkich:

— Bat'ku! niech tam Bóg karze ludzi — a rzecz ojcowska przebaczyć dziecku i pobłogosławić.

A tymczasem Daszkiewicz pchnął Włostka, ażeby ukląkł przy Ofce.

A kiedy już oboje przy sobie klęczeli, Biłowus się zmiękczył, wstał, pochylił się nad niemi i rzekł:

— Tymko tak każe, najże tak bude.

Tak więc nareszcie odbyły się te zaręczyny.

Zaczem wielki huk się zrobił w świetlicy. Jedni poszli znów w taniec, drudzy pieśni weselne śpiewają, ci piją za zdrowie bądź czyje — a ojciec Włostka przysiadł się do Biłowusa i powiada mu, że rad Włostka wraz z żoną weźmie do siebie, ażeby się przy nim handlu i gospodarstwa nauczył i po nim dziedziczył.

Ojciec Włostka był to mąż wzrostem niewielki, ale haniebnie barczysty, z ogorzałą twarzą o rysach rzymskich, z dużemi czarnemi oczyma, które na żółtawych białkach się obracały, z długiemi czarnemi, mocno wymaszczonemi włosami, w których białe nici się przebijały, i z zawiesistym wąsem nad kształtnie zakrojonemi ustami; miał na sobie kożuszek barwnemi skórkami i jedwabiami wyhaftowany i pas szeroki, w posrebrzany mosiądz okuty a rozmaitemi pieniążkami nabijany. Widać było po nim na pierwszy rzut oka bogatego huculа, coby zapewne i niejednego szlachcica zapłacił.

To też Biłowus traktował go z należytym respektem i wypytywał o obszar jego gruntów, o jego chudobę i rozległość handlu, który prowadzi. I zdało się, jakoby się zgadzał, ażeby Włostek służbę porzucił i osiadł z żoną przy ojcu.

We Włostku także się odezwała jego huculska natura: na ostatek dobrze mu było wszędzie, ale przecież w Synowódzku najlepiej. Jakoż trącił Ofkę w łokieć z radości i powiadał jej, jak to tam ładnie w tych górach — a drudzy sobie z nią żartowali, mówiąc, aby się wybierała, bo zaraz po weselu z teściem i mężem do Synowódzka pojedzie.

Ale Ofce jakoś to wcale nie było do smaku. Z kniaziównej zejść na chłopską synowę i zakopać się w dalekich beskidach, na tę samą myśl łzy jej w oczach stawały. Sama się odezwać nie śmiała, ale błagającemi oczyma raz po raz rzucała na Tymka, aż wreszcie zebrała się na odwagę, poszła w taniec z Włostkiem i sama przy muzyce zaśpiewała tę piosnkę:

Jakże ja maju sia wyberaty,
Taj z wami jichaty,
Maju bateńka,
Jak sokołeńka,
Żal mi ho pokidaty!

Kiedy Biłowus tę piosnkę usłyszał, ojcowskie serce się w nim ruszyło — a że zapewne i Tymko jakieś słówko do tego dorzucił, wstał, przystąpił do Ofki, objął ją w swoje ramiona i rzekł:

— Już ja ciebie od siebie nie puszczę, bo Tymko pan, pójdzie w świat, aby ludziom panować, a mnieby smutno było na stare lata samemu.

Więc te słowa znów wielkim powitano okrzykiem, wypito jeden puhar i drugi i Ofka poszła znów w taniec.

Ale wtedy już się rozhulała, z wielkiej radości, że jej ojciec przebaczył, serdeczna pustota ją wzięła, i tańcowała drobniuteńko, po pańsku.

Wszyscy się jej pańskiemu tańcowi dziwili i patrzali na nią z upodobaniem; tylko pop, chociaż się ledwie trzymał na nogach, patrzał na nią z ukosa, pokiwał głową, uśmiechnął się trochę złośliwie a potem baranim głosem zaśpiewał:

Oj ne tańciuj, oś tak dribno,
Tobi toho ne potribno.

Więc na to śmiech rozgłośny i hałas się podniósł w całej świetlicy, właśnie jak gdyby już dom miał się zawalić. Wszystkim się ten mądry przycinek podobał, bo wszyscy to czuli, że kiedy Ofka swojego czasu zaczęła po pańsku tańcować, to jej to wcale nie wyszło na dobre. Ale się śmiano z dobrem sercem dla Ofki jakoż wszyscy się rwali, aby z nią potańcować, z czego poznała, że za przewodem jej ojca wszyscy jej przebaczyli.

Tymczasam w kącie, około Biłowusa i ojca Tymka, naradzano się bardzo poważnie, jakby to małżeństwo postanowić. A wtedy Tymko głos zabrał i powiedział: że Włostek służby na Zamku porzucać nie może, bo się to żołnierzowi nie godzi, a nawet i sam Starosta pewnieby go nie puścił; ale on jemu ustępuje ojcowskiej zagrody a Biłowus mu ustąpi wszystkich swoich urzędów — a tak wszystkim stanie się zadość, bo Ofka na ojcowiźnie osiędzie, Włostek w znaczeniu postąpi i pewną samoistność uzyska a stary ojciec będzie mógł sobie przy dzieciach odpocząć.

Tymko tak każe, więc tak ma być, na co się też wszyscy zaraz zgodzili. Zaczem postanowiono, że wesele się zaraz jutro rozpocznie — i ułożono, co się ma dziać którego dnia i o której godzinie, ażeby w niczem nie wykroczyć przeciwko starym zwyczajom.

A kiedy wszystko już ułożono, natenczas Kostruban wystąpił z bardzo ważną uwagą, mówiąc: że weselnicy powinni pójść do Starosty po błogosławieństwo, bo przecie wszyscy są jego poddani, i nie godziłoby się, gdyby nie poszli z korowajem do swego pana.

Słysząc te słowa, Biłowus się okrutnie oburzył, uderzył pięścią w stół i zawołał:

— Co mi tam Starosta! Bodaj go jasne pioruny zabiły! Ja nie pójdę do niego! A jeślibym poszedł, to chyba po to, abym mu łeb toporem rozwalił!

Na to Kostruban się po diabelsku uśmiechnął, w ...ł Biłowusa za klapę kubraka i rzekł:

— A wy głupi, panie Biłowus!

A potem mu bardzo wymownie dowodził, że trzeba koniecznie iść do Starosty, ba nawet i groził, że Starosta, kiedyby się na nich pogniewał, to mógłby im ślub zakazać.

Tymko się chwiał w swem zdaniu, nie dlatego, żeby złość swego ojca podzielał, ale z tego powodu, że nie wiedział jakimby głosem miał do Starosty przemówić, któremu on teraz prawie jest równy a który, w swej pańskiej dumie, może go zechce traktować jak chłopa.

Rozważny Daszkiewicz również się wahał i prawie był przeciw temu, podsuwając tę racyę, że Starosta jest w świeżej a ciężkiej żałobie, nawet i nie pokazuje się swoim własnym dworzanom, jest przytem porywczy, gotów kogo obrazić: wszelako nie upierał się przy swoich obawach a odnosił się z tem do Kukucia a przedewszystkiem do rady ojców państwa młodych.

Ale Kukuć, wierny sługa Starosty, poparł Kostrubana, obstając za powagą i honorem swojego pana, i dodawał do tego, że chociażby Starosta weselników nie przyjął, to zawsze trzeba, aby przynajmniej wiedział, że byli u niego. Bardzo mu ten argument pochwalił Kostruban.

Tak ważyły się zdania aż do północy i dłużej, nie mogąc przeważyć szali na żadną stronę.

Z którego-to powodu Kostruban, nie mogąc w żaden sposób dopuścić, ażeby taki despekt zrobiono Staroście, zwrócił się do popa a przypomniawszy mu, że każda władza pochodzi od Boga a zwłaszcza ta władza, co jest kolatorem, zaraz go ujął dla siebie. Zaczem, jeżeli pop jeszcze trochę podpije i język dobrze rozpuści, to może być, że opór Biłowusa przełamie: a wtedy uczyni się zadość wszystkim starym zwyczajom i wesele odbędzie się tak samo, jak je po wszystkie wieki odprawiali ojcowie i dziady.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

studya przeróbki nafty i wosku ziemnego 500 zł.; e) na stacyę doświadczalną produktów naftowych 900 zł.; f) na stypendya dla górników i uczniów szkół praktycznych kanadyjskiego wiercenia 2.000 zł.

Pos. Abrahamowicz rozbiera w dłuższym wywodzie sprawę subwencyonowania przez kraj przedsiębiorstw górniczych, głównie zaś zwraca się do układu zawartego z ś. p. Łukaszewiczem, który to układ przeszedł następnie na p. Fibicha i Skę. Przedsiębiorstwo górnicze w Ropiance, należące obecnie do p. Fibicha, subwencyonuje kraj w myśl układu; ale przedsiębiorstwo to, w myśl tego samego układu, jest obowiązane zwrócić zaliczki, dane mu przez kraj, w razie powodzenia. Jakoż stwierdzonym jest faktem, że od dwóch lat ma przedsiębiorstwo p. Fibicha znaczne powodzenie; tymczasem nie ma mowy w sprawozdaniu Wydziału krajowego i komisyi o zwrocie danych temu przedsiębiorstwu zaliczek, ale natomiast jest mowa o dalszem subwencyonowaniu tego przedsiębiorstwa przez kraj. W ogóle zaznacza mowca, że na kraju ciężył obowiązek wspierania przemysłu naftowego, dopóki ten przemysł nie mógł się rozwinąć; ale obecnie, gdy się rozwinął, należałoby kwoty dlań przeznaczone obrócić na inne cele; co się zaś tyczy przedsiębiorstwa p. Fibicha w Ropiance, wnosi mowca rezolucyę, polecającą Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie obliczenia z p. Fibichem i Ską.

Pos. Wereszczyński odpowiedział, że w sprawozdaniu Wydziału krajowego i komisyi nie ma dostatecznych wyjaśnień w sprawie p. Fibicha dlatego, iż sprawa ta jest osobno traktowaną; obejmuje ona już stosy aktów, ale na razie nie jest jeszcze stanowczo załatwioną.

W tym samym przedmiocie zabierali jeszcze głos pp. Golejewski, Wereszczyński, Abrahamowicz i sprawozdawca, czyniąc rozmaite uwagi co do sprawy subwencyonowania przedsiębiorstwa w Ropiance, ostatecznie zaś przyjął Sejm wszystkie wnioski proponowane przez komisyę, tudzież rezolucyę proponowaną przez pos. Abrahamowicza.

O godzinie 3 min 15 z południa zamknął JE. p. Marszałek posiedzenie, a życząc pp. posłom wesołych Świąt, naznaczył następne posiedzenie na dzień 3 stycznia 1888 r. Porządek dzienny XVII posiedzenia będzie pp. posłom rozesłany do domu.

Alarmy.

Do *Polit. Corr.* piszą z Petersburga:

Ważny komunikat *Inwalida* jest ciągle jeszcze przedmiotem ogólnej dyskusy. Wszystkie koła zgadzają się na to, że oświadczenie pomieszczone w dzienniku urzędowym nie może być poczytane za enuncyacyę pokojową. Wszyscy są też niezmiernie zaciekawieni, jak na ten komunikat będą zapatrywać się decydujące sfery w Wiedniu i Berlinie. To jedno jest pewnem, iż enunciacye *Inwalida* znalazły w całej Rossyi radosne echo i podniosły w sposób widoczny ogólne usposobienie. Ustęp końcowy komunikatu, iż Rossya wyruszy do walki pewna wawrzynów zwycięzkich nawet w takim razie, gdyby miała spotkać się ze zjednoczonemi siłami „całej ligi pokojowej", oddaje dokładnie uczucia, jakie przenikają wszystkie klasy ludności. Nieco inaczej zapatrują się zagraniczne koła dyplomatyczne, które są zdania, iż byłoby roztropniej i właściwiej, gdyby *Inwalid* był się ograniczył na przytoczeniu suchych dat. Twierdzą jednak z wszelką stanowczością, iż ten właśnie ustęp końcowy komunikatu został ogłoszonym na wyraźny rozkaz cara. Koła dyplomatyczne zwracają dalej uwagę na tę okoliczność, iż *Inwalid* zapowiedział wprawdzie dalsze środki obronne ze strony Rossyi, nie sygnalizował jednak dalszych wysyłek wojsk, skutkiem czego rząd rossyjski ma pod tym względem i dzisiaj zupełnie wolne ręce. Jeżeli tedy gabinet wiedeński stoi faktycznie na tem stanowisku, iż ze swej strony chce wstrzymać się z wysyłaniem większych sił zbrojnych nad granicę galicyjską aż do chwili, gdy Rossya przedsięweźmie dalsze dyslokacye swych wojsk, wówczas sytuacya, przy zaniechaniu tych dyslokacyj po stronie Rossyi może się stopniowo rozpogodzić, albo przynajmniej uniknie się jej zaostrzenia.

Nordd. Allg. Ztg. pisze: Austro-węgierska polityka jest obecnie zajętą trudnem zadaniem działania odpowiednio do nadzwyczaj poważnej sytuacyi międzynarodowej, przyczem jednak musi na to baczyć, aby nie wyprężyć struny łuku silniej niż to wydaje się bezwzględnie potrzebnem. Takiej to taktyce odpowiada najzupełniej skromna suma zapotrzebowania kredytowego, a ponieważ zwołanie Delegacyj nastąpiłoby dopiero w przededniu silniejszego zaostrzenia się sytuacyi, więc w ten sposób dano punkt oparcia dla politycznej dyagnozy.

Nat. Ztg. charakteryzuje w ten sposób sytuacyę: Jeżeli nie mylą wszystkie pozory, to główny interes chwili bieżącej spoczywa w zabiegach, jakie są czynione dla załatwienia na drodze dyplomatycznej zachodzących miedzy Rossyą i Austryą różnic. Godnem jest uwagi, iż ambasador niemiecki hr. Schweinitz wyjechał jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia do Petersburga.

Vossische Ztg. pisze: Monarchia habsburgska nie zaniedba wcale zarządzeń, które są potrzebne do utrzymania militarnej równowagi na granicy. Nie dopuści się ona żadnej opieszałości. Rząd włoski zażądał 70-milionowego kredytu. Czy plan pożyczki rossyjskiej powiódł się, czy nie, o tem dotychczas nie wiemy. Rossyjscy generałowie chełpią się, iż nawet bez sprzymierzeńców mają większe siły, niż mocarstwa środkowo-europejskie. Spodziewamy się, że jeszcze w ostatniej chwili, wbrew półurzędowym oświadczeniom rządu rossyjskiego, stanowczość mocarstw środkowo-europejskich skłoni cara do zasystowania dyslokacyi wojsk.

Kreuz Ztg. mniema, iż gdyby Rossyi chodziło wyłącznie tylko o uzyskanie na nowo dawniejszego swojego stanowiska w Bułgaryi, nie miałaby potrzeby posuwać ogromnych mas wojska w kierunku południowo-zachodniej swej granicy. W Wiedniu okazywano zawsze gotowość uczynienia zadość uprawnionym życzeniom Rossyi w obrębie oswobodzonych przez nią ziem, a niezawodnie i dzisiaj także panują tam takie same intencye. Przedewszystkiem jednak należałoby wiedzieć, czego właściwie chce Rossya, dotychczas bowiem nie wyjawiła swych życzeń i żądań. I w tem właśnie leży niebezpieczeństwo położenia.

Do *Fremdenblattu* telegrafują z Berlina pod dniem 21-go b. m.: Giełda stała dzisiaj wyłącznie pod wpływem pogłosek z Bułgaryi. Mówiono z początku o możliwości abdykacyi księcia Ferdynanda, przed zamknięciem giełdy rozeszła się pogłoska iż książę już abdykował i opuścił Sofię. Skutkiem tego kursa głównych walorów podniosły się znacznie.

Nordd. Allg. Ztg. przedrukowuje wywody *Koeln. Ztg.*, w których nazwano księcia Ferdynanda Koburga orleanistowskim burzycielem spokoju, i stwierdza, że wobec dzisiejszego stanu sprawy bułgarskiej, przyjazd księżnej Klementyny Koburg do Sofii uznano z wielu stron za krok nie na czasie a nawet nierozważny.

Z Petersburga telegrafują: Wobec pogłosek, jakoby lord Randolf Churchill sprzeciwiał się zamiarowi lorda Salisbury'ego przyłączenia się do potrójnego przymierza mocarstw środkowo-europejskich, *Graždanin* przypisuje projektowanej podróży lorda Churchilla do Rossyi wielkie znaczenie i wpływ na dalsze ukształtowanie się polityki zewnętrznej Anglii. Lord Churchill zamierza porozumieć się z rossyjskimi mężami stanu, a nawet, jeżeli to się okaże możebnem, przedstawić się w Gatczynie. Część dzienników berlińskich powątpiewa, jakoby podróż Churchilla do Petersburga miała cel polityczny, i wskazuje na dawniejsze nieprzyjazne dla Rossyi mowy tego dyplomaty.

Z Warszawy.

(Ogólne usposobienie. — Rossyanie i Polacy. — Wyjaśnienie stanowiska Dniewnika Warszawskiego. — Położenie ekonomiczne w Królestwie Polskiem.)

Piszą z Warszawy do *Schl. Ztg.*:

Nadaremnie szukałby kto w dziennikach tutejszych jakichbądź informacyj o ruchach wojsk w Królestwie Polskiem, któremi obecnie zajmuje się świat cały. Cenzura pozwala tylko na przedrukowywanie artykułów i wywodów niektórych pism rossyjskich, austryackich i niemieckich. Komentowanie tych wiadomości lub ich uzupełnianie jest stanowczo wzbronione. Społeczeństwo polskie zachowuje się zresztą w obec zachmurzonego horyzontu politycznego niemal zupełnie indyferentnie. Pewien pesymizm ogarnął wszystkie klasy tutejszej ludności, do czego przyczynia się niemało trwające od dłuższego czasu przesilenie we wszystkich polach handlu i obrotu. Gdy lat zeszłych o tym czasie prasa tutejsza była przepełnioną programami rozrywek na zbliżające się miesiące zimowe, daje się zauważać w tym roku godna uwagi cisza a o przygotowaniach do balów, maskarad i t. d., prawie nic nie słychać. Nawet majętniejsze arystokratyczne rodziny trzymają się na uboczu i nie myślą widocznie o zabawach i głośniejszych rozrywkach.

Ostatniemi czasy koła rządowe przybrały ton łagodniejszy w obec Polaków, jak to zresztą jest widocznem z głosów pojednawczych, odzywających się coraz częściej i głośniej w dziennikach rossyjskich. Co więcej, niektóre pisma, które niedawno jeszcze przemawiały wrogo przeciw Polakom, podają im rękę do zgody, wskazując przytem ostentacyjnie na „barbarzyńskie" zarządzenia rządu pruskiego w Księstwie Poznańskiem, zmierzające rzekomo do zagłady polskiej narodowości. W obec takiego stanu rzeczy bezpodstawne są pogłoski o nowych russyfikacyjnych zarządzeniach w Królestwie Polskiem, a niema również żadnej racyi wiadomość o rozkazie usunięcia ze wszystkich dworców kolejowych napisów polskich. W Warszawie kazano wprawdzie administratorom domów zaopatrzyć się w nowe stampilie z rossyjskim napisem w miejsce dotychczasowych wyłącznie polskich, jest to jednak czysto policyjne zarządzenie, które ma posłużyć policyi dla lepszego oryentowania. *Gazeta policyjna* wychodzi ciągle w obu językach, polskim i rossyjskim. — Stanowisko jedynego w Królestwie Polskiem dziennika rossyjskiego *Dniewnika Warszawsk.*, który bywa ogólnie uważanym za organ oficyalny, zostało wyjaśnione skutkiem przeprowadzonego niedawno procesu cywilnego. Niejaka pani Pisarew zapozwała fiskus o zapłatę 576 rubli honorarium za dostarczane *Dniewnikowi Warszawsk.* artykuły literackie a proces swój umotywowała tem, iż ponieważ pismo to jest organem urzędowym, więc rząd winien zaspokoić pretensyę. Prokuratorya skarbowa powołała się na zatwierdzoną przez cara uchwałę z d. 21 grudnia 1879, wedle której *Dniewnik Warszawsk.* ma być wydawanym przez warszawskiego generał-gubernatora, któremu zarazem przysługuje nadzór naczelny nad redakcyą i prawo mianowania naczelnego redaktora. Rząd płaci wprawdzie pismu temu 5 000 rubli subwencyi, redaktor jednak ma być uważanym za kierownika samoistnego przedsiębiorstwa i winien pokrywać wszystkie wydatki z własnej kieszeni. Na tej podstawie odrzucono we wszystkich instancyach skargę pani Pisarew.

O ekonomicznem położeniu w Królestwie polskiem piszą z Warszawy do *Politische Corr.*:

Uczucie poważnych obaw i zaniepokojenia o najbliższą przyszłość przejmuje coraz głębiej wszystkie warstwy ludności. Skutki ukazu o cudzoziemcach wraz z alarmami wojennemi wywołały już teraz deprecyacyę własności ziemskiej i przedsiębiorstw przemysłowych. Ponieważ kapitaliści rossyjscy nie byli nigdy skorymi, a tem mniej obecnie do lokowania swych kapitałów w nieruchomościach i przedsiębiorstwach przemysłowych Królestwa, obce zaś kapitały zostały formalnie wyparte ukazem marcowym; przeto położenie tych właścicieli posiadłości, którzy z jakichbądź powodów zmuszeni są pozbywać się swych majątków, jest niesłychanie trudnem. Ceny spadają coraz bardziej, a liczba kupców zmniejsza się ciągle. Toż samo w przedsiębiorstwach przemysłowych daje się uczuwać stan nieznośny, do powyżej bowiem przytoczonych trudności przyłącza się ciężka obawa zawikłań międzynarodowych. Buńczuczne przechwałki panslawistów, iż gdy zagranica upada pod ciężarem uzbrojeń wojennych, siły ekonomiczne Rossyi pozostają nietknięte, nie mogą odnosić się bynajmniej do Królestwa Polskiego.

KRONIKA

— **Mianowania w c. k. armii.** Najjaś. Pan mianował pułkownika Maurycego Schmidta komendantem 58 brygady piechoty, pułkownika Feliksa Schiffnera p. p nr. 24, komendantem p. p. nr. 77, generał-majora Pawła Kirschnera von Nordfort, szefa inżynieryi 1 korpusu armii, komendantem twierdzy Triest, generał-majora Juliana Roszkowskiego szefem inżynieryi przy 1 korpusie armii.

Major Arnold Schneller p. artyleryi nr. 9 został mianowany komendantem ciężkiej dywizyi nr. 18.

Dalej zostali mianowani podporucznikami w rezerwie, kadeci: Jan Miksze p. p. nr. 9, Wilhelm Hock p. p. 57, Edmund Schrenzel p. p. 30, Józef Morawiecki p. p. 30, Kazimierz Kamieniecki p. p. 41, Józef Polaczek p. p. 10, Jan Czekański p. p. 56, Gustaw Krzemień p. p. 56, Leib Weich p. p. 41, Józef Olszewski p. p. 56, Adam Pilecki p. p. 80, Eug. Hoffman p. p. 41, Kaz. Rosinkiewicz p. p 9 przy p. p. 80, Wiktor Pleski p. p. 24, Alfred Völker p. p. 95, Klemens Lewinski p p. 58, Ludwik Eylardi p. p. 56, Joachim Kornhaber p. p. 45, Antoni Zawadowski p. p. 41, Jan Nittman p. p. 24, Michał i Adam Grabowscy p. p. 80 przy p. p. 9, Henryk Landau p. p. 9 przy p. p. 80, Franciszek Cukier p. p. 24, Wł. Sołowij p. p. 15, Bron. Laskownicki d. p. 30, Adolf Heeg p. p. 57, Alfred Wiatschka p. p. 8 przy p. p. 56, Abraham Rothmann p. p. 80, Józef Pańkowski p. p. 95, Alfred Schwarc p. p. 24 przy p. p. 90, Maksymilian Kraus p. p. 28 przy p. p. 58, Oskar Schupp p. p. 58, Jan Cavanna p. p. 95, Antoni Borzemski p. p. 95, Felicyan Papara p. p. 30, Bernard Werber p. p. 38 przy p. p. 56, Henryk Keppler p. p. 24 p. p. 90. (C. d. n.)

— **Doktorat.** Pp.: Piątkowski Józef, z Pietnic, Ehrlich Aaron z Podhajec i Ornstein Włodzimierz z Brodów, otrzymali na tutejszym Uniwersytecie stopień doktorów prawa.

— **Koncert.** W „Sokole" odbędzie się w poniedziałek, dnia 26 grudnia, próba muzyczna tańców karnawałowych, muzyki wojskowej pułku nr. 80, pod kierownictwem kapelmistrza p. Zistlera. Początek o godzinie pół do 5.

— **Wspólny opłatek** w stowarzyszeniu „Gwiazda" odbędzie się drugiego dnia Świąt o godzinie 11 rano, na który wydział członków honorowych i zwyczajnych zaprasza.

— **Zarząd stowarzyszenia** wzajemnej pomocy rękodz. i przemysł. „Ogniwo" zaprasza swych członków na opłatek, we środę, dnia 28 grudnia b. r., o godzinie 8 wieczorem, w biurze stowarzyszenia Rynek l. 25.

— **Zguba.** Na tutejszym dworcu kolei Karola Ludwika znaleziono przed kilku dniami czerwony pugilares z kwotą 72 zł., z różnemi biletami wizytowemi i notatkami, który prawdopodobnie jakiś przejezdny z Tarnowa zgubił. Właściciel tegoż może swą zgubę odebrać w policyi.

— **Policya wyśledziła** i uwięziła znanego złodzieja, Josla Batha, blacharza, towarzysza Mozesa Müllera, których przydybano przed kilku dniami, gdy się włamali w zamiarze kradzieży do mieszkania Maryi Leinweber pod l. 7 przy ul. Korytnej.

— **Nagłą śmiercią** zmarł zarobnik, Antoni Frühauf, pochodzący z Zimnejwody, liczący lat 56, żonaty, bezdzietny, pod l. 5 przy ulicy Starozakonnej. Po opatrzeniu zwłok przez lekarza miejskiego, dr. Wiktora, który orzekł, iż powodem śmierci było wycieńczenie sił i opilstwo, zostały zwłoki do trupiarni głównego szpitala odstawione.

— **Zaginęła** torba ręczna z czarnej skóry, własność pani hr. Ł., prawdopodobnie w Stanisławowie na peronie kolejowym, przy oddawaniu ręcznych pakunków do wagonu. W torbie tej znajdowały się kosztowności, a mianowicie: złoty damski zegarek kryty, remontoir z wyciętem kółkiem nad wskazówkami, emaliowany, na czarnym sznureczku, dalej podługowata, złota bransoleta z brylancikiem i z dwiema perłami; dwa damskie złote pierścionki, jeden z czterma brylancikami i ametystem, drugi z dyamentem; los krakowski, nr. 4546; tudzież przybory toaletowe.

— **Policya** aresztowała tu wczoraj Dawida Zazulkiewicza, zarobnika, który dopiero przed tygodniem po odbyciu kary 4-miesięcznego więzienia za zbrodnię kradzieży, wypuszczony na wolność, podkopał się w nocy znowu do komory Iwana Mokrego, włościanina w Szołomyi, powiatu lwowskiego, skradł tamże z zamkniętej skrzyni 35 zł. pieniędzmi, korale i suknie wartości 70 zł. Skradzione rzeczy i 28 zł. znalezione przy nim.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono 6 nowych damskich bucików; gotówką 20 zł.; czarny tramwajowy koc, znaczony T. L. nr. 7, wartości 8 zł., i trzy srebrne łyżki, wartości 20 zł. — Zgubiono srebrny płaski łańcuszek do zegarka, z monogramem, wartości 15 zł.; i banknot na 100 zł. a drugi na 50 zł. — Złożono w policyi męski, pilśniowy, czarny kapelusz o szerokich brzegach i torbę z bielizną. — Zakwestyonowano mosiężny zegar, służący dla kontroli nocnej straży.

Stan powietrza. Barometr stoi w mierze.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe dnia 23 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. Szkoły politechnicznej: Wiatr o niepewnym kierunku, średnia temperatura doby około – 4°C, niebo zamglone, powietrze więcej niż miernie wilgotne i do mgły skłonne, opad jeszcze nieznaczny.

Srednia temperatura ubiegłej doby była —2·9°C., najniższa temperatura była dziś w nocy i wynosiła —5·5°C., najwyższa była —0·4°C.

Stan barometru, zredukowany na poziom morza, był dziś o 9 rano 758.4 mm.

— **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich, w przeciągu miesiąca listopada 1887 roku, nadano depesz, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 7, w służbie telegrafu 923, zapłaconych rządowych i prywatnych 41 204. Nadeszło depesz, mianowicie: rządowych bezpłatnych 10, w służbie telegrafu i kursa giełdy wiedeńskiej 6.044, zapłaconych rządowych i prywatnych 44.056. Przetelegrafowano 151.603 depesz. Przeszło zatem przez linie galicyjskie depesz 243 847. Za nadane depesze wpłynęło do kas 24.636 zł.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: Laura Węclewiczowa z Lutoborskich, wdowa po marszałku szlachty na Wołyniu, znana filantropka warszawska, w Rzymie w klasztorze pp. Karmelitanek; Franciszek Sladek, starosta w Przemyślanach w 48 r. życia.

— **Statystyka panujących.** W gotajskim kalendarzu genealogicznym na rok 1888 znajdujemy, pomiędzy innemi, listę panujących,

ułożoną według ich wieku. Lista ta przedstawia się jak następuje: (pomniejszych książąt niemieckich pomijamy 1) Pierwsze miejsce zajmuje cesarz Wilhelm, liczący lat 91, (jako król pruski rządzi lat 26, jako cesarz 16). 2) Papież Leon XIII liczy lat 77, przy wstąpieniu na tron liczył lat 68. 3) Wilhelm III., król Holandyi, lat 77 (przy wstąpieniu na tron liczył lat 32). 4) Chrystyan IX., król duński, lat $69\frac{1}{2}$ (45. 5) Wiktorya, królowa angielska, lat $68\frac{1}{2}$ (18). 6) Dom Pedro II., cesarz brazylijski, lat 62 (wstąpił na tron w 6 roku życia, rządzi zatem najdłużej ze wszystkich, gdyż lat 56). 7) Albrecht, król saski, lat $59\frac{1}{2}$ (45). 8) Oskar II., król Szwecyi i Norwegii, lat $58\frac{3}{4}$ (43). 9) Franciszek Józef I., Cesarz austryacki, lat 57 (18). 10) Leopold II., król belgijski, lat $52\frac{1}{2}$ (30). 11) Ludwik I., król Portugalski, lat 49 (23). 12) Karol, król rumuński, lat $48\frac{1}{2}$ (26). 13) Mikołaj, książę czarnogorski, lat 46 (19). 14) Abdul Hamid, sułtan, lat 45 (33) 15) Humbert I., król włoski, lat 43 (34). 16) Aleksander III., cesarz rossyjski, lat 42 (36). 17) Jerzy I., król grecki, lat 42 (13). 18) Otton I., król bawarski lat $39\frac{1}{2}$ (38). 19) Milan I., król serbski, lat 33 (19). 20) Alfons XIII. 1 rok 6 miesięcy 22 dni, panuje tyleż.

— **Zakupno dzieł sztuki**. Komitet warszawskiego Towarzystwa sztuk pięknych dokonał czwartego zakupna dzieł do rozlosowania. Nabyto obrazy: C. Jankowskiego „Żydówka“, Tondosa „Wnętrze dziedzińca“, „Baszty w Krakowie“ i „Kościół Bożego Ciała“ (akwarele), K. Mireckiego „Węglarz“ i „Jałmużna“, Grabińskiego „Cerkiewka“, Stankiewiczównej „Cyganiątko“, Oknińskiego „Oczekiwanie“ i „Na polowaniu“, Gersona „Wojciech św.“ (akwarela), Stasiaka „Złapana“, Kostrzewskiego „Wzór oszczędności“, Alchimowicza „Dolina Strążyńska“, Wastkowskiej „Ogród Saski w zimie“, Owidzkiego „Na jagodach“, Łukomskiej „Jarzyny i owoce“, Poświkowej „Irysy“ i „Mieczyki“ (kwiaty), Kędzierskiego „Jesienią“, Brochockiego „Droga wiejska“, Łosia w „Podróży“, J. Kossaka „Dojeżdżacz“ (akwarela), Masłowskiego „W kniei“, Kurelli „Powrót z kościoła“, Wiesiołowskiego „Kto winien“, Maszyńskiego „Piosnka żołnierza“, Millera „Mignon“, Cygala „Madonna“, Andrychiewicza „Greczynka“. — Rzeźby Wojdygi „Garroche“ i „Wieśniaczka“, Borawskiego „Amen“, Wiśniowskiego „Ulubieniec“ i Lenartowicza „Bohdan Zaleski“.

— **Ślub**. W dziennikach paryskich czytamy: Mauryey Bernhardt, syn artystki dramatycznej Sary Bernhardt, poślubia księżniczkę Maryą Teresę Jabłonowską, córkę ks. Karola i Ludwiki Mohr, zamieszkałą w Paryżu przy matce. Ślub ma się odbyć w Paryżu 29 bm.

— **Pierwszy ułaskawiony**. Nowy prezydent rzeczypospolitej francuzkiej udarował pierwszą swoją łaską pewnego szeregowca z pułku strzelców w Nantes, skazanego na śmierć za uderzenie swego zwierzchnika podczas musztry. Pan Carnot złagodził tę karę na 15 lat więzienia z degradacyą wojskową.

— **O gustach kobiet europejskich** pisze pewien fejletonista hiszpański. „Francuzki lubią mężów z pogodnem czołem i uśmiechniętem obliczem, niemki przedewszystkiem, aby dotrzymywali słowa, holenderki takich, którzy są spokojni i pojedynkom niechętni, hiszpanki dumnych i mściwych, włoszki fantastów, rossyanki takich, którzy je biją, duńki domatorów niepodróżujących, angielki dżentelmanów, którzy z książętami krwi za pan brat żyją, amerykanki kogokolwiek, byleby tylko był bogaty, niech będzie przytem kulawy, ślepy i głupi...“ O polkach badacz hiszpański nie wspomina.

— **Zyski zakładu gry w Monte-Carlo** przewyższyły w sezonie ubiegłym dochody wszystkich lat poprzednich Niestety, równocześnie liczba ofiar tej jaskini wzrosła znacznie w tymże sezonie i dosięgła 76 samobójstw. Postarano się jednak, aby o samobójstwach takich jak najmniej na miejscu wiedziano i skrócono w tym celu drogę do — cmentarza. Dawniej droga ta wiodła przez Monaco i Condaminę, obecnie wywożą zwłoki samobójców wprost przez most Santa Devota. Ulepszenie godne, aby o niem donieść amatorom takich przejażdżek.

— **Przewodnika gimnastycznego** *Sokół*, organu Towarzystw gimnastycznych, opuścił prasę nr. 12 z grudnia b. r. i zawiera: Gimnastyka w szkołach średnich. — O potrzebie ćwiczeń cielesnych. — Szkoła dla kształcenia nauczycieli gimnastyki. — O gimnastyce ze stanowiska estetyki. — Trzecia rocznica. — Sprawy Towarzystw gimnastycznych polskich. — Urywki hygieniczne. — Kronika.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Akademii Umiejętności. Dnia 9 b. m. odbyło się pod przewodnictwem profesora Łuszczkiewicza posiedzenie Komisyi historyi Sztuki, na którem sekretarz Stanisław Tomkowicz zdawał sprawę o treści i znaczeniu nadesłanej w darze dla Akademii, za uprzejmem pośrednictwem p. Fl. Trawińskiego w Paryżu, publikacyi francuskiej pod tytułem: „*Inventaire général des richesses d'art de la France*“.

Dotychczas wyszło ośm wielkich tomów; zawierają rozpoczęty spis i krótki szematyczny opis zabytków sztuki kościelnej i świeckiej tak Paryża, jak prowincyi, który tak pod względem dokładności, jakoteż systemu wydaje się być wzorowym i jest ze wszech miar wysoko pouczającym. Dodane są w dwóch tomach akta urzędowe do historyi zbiorów Luwru. Komisya historyi sztuki uchwaliła wyrazić podziękowanie za tak cenną przesyłkę.

Następnie pan Maryan Sokołowski zakomunikował odpisy dwu dokumentów archiwalnych, znalezionych przez słuchacza uniwersytetu, pana Benisa. Jeden (z metryki kor.) jestto przywilej Stefana Batorego dany r. 1579 Włochowi imieniem Petrus Francus (czyli Frank), miedziorytnikowi, na wyłączne prawo rozpowszechniania rycin przezeń wykonanych a przedstawiających zamki Połock i Sokół, tudzież ich oblężenie i zdobycie, którego Frank był świadkiem, biorąc udział w wyprawie Batorego. O miedziorytniku tym nie wspomina Rastawiecki: z Niesieckiego wiemy, że był nobilitowany w roku 1582, przyjęty do herbu Jelita.

Drugi przywilej (z aktów Grodzkich we Lwowie), danym był 1593 r. przez Zygmunta III. malarzowi, szlachcicowi Janowi Szwakowskiemu, na prawo wykonywania wszędzie w Polsce sztuki malarskiej. Ze słów przywileju dowiadujemy się, iż malarz ten był rodzajem genialnego samouka. Prócz tego zwracał p. Sokołowski uwagę na broszurkę niemiecką w bibliotece Czartoryskich z r. 1645, zawierającą epithalamium na ślub Dawida Tscherninga, miedziorytnika w Krakowie, z córką Jerzego Zimmermanna, rzeźbiarza krakowskiego. Z treści tego druku dowiadujemy się, iż Dawid Tscherning, niewspomniany w Rastawieckim, był uczniem Jakóba von der Heyden, rytownika frankfurckiego.

W dyskusyi nad tym przedmiotem p. Ludwik Michałowski okazał kilka rycin Tscherninga ze swoich zbiorów, a między niemi polskie, bardzo rzadkie i nieznane w katalogach, podobnież p. Wł. Bartynowski zwracał uwagę na znajdującą się w egzemplarzu biblioteki Czartoryskich poematu Samuela Twardowskiego (Leszno 1649) pod tytułem Władysław IV, piękną rycinę z portretem tego króla na koniu.

Hr. Konstanty Przezdziecki podaje wiadomość o pięknej galeryi w Łysobodach w gubernii podolskiej, zawierającej kilkanaście cennych oryginałów mistrzów włoskich i holenderskich, należących do państwa Żurowskich. Jest to połowa dawnego zbioru obrazów, którego druga część pozostała w Iwankowcach pod Berdyczowem. Dalej hr. Przeździecki podnosił znajdujący się w panegiryku krakowskim Jana Cynerskiego Rachtamowiusa z roku 1641 p. t.: *Icones.... Dnae Caeciliae Renatae reg. Poloniae* etc.“ opis trzech nieznanych obrazów Tomasza Dolabelli. Są to allegorye na cześć przyjazdu i koronacyi Cecylii Renaty, tudzież urodzin królewicza Zygmunta Kazimierza. Wreszcie w dłuższej odczytanej rozprawce z powodu typu Matki Boskiej Częstochowskiej wykazał, iż początki walki realizmu z idealizmem w malarstwie odnaleść można w piśmiennictwie polskiem bardzo wcześnie. Przytacza na dowód najstarsze znane dziełko o Matce Boskiej Częstochowskiej z XVI. wieku Piotra z Rosprzy, który występuje w obronie tradycyj greckich przeciw realistycznym innowacyom; w podobnym duchu występuje w XVII. wieku Nieszporkowic i podobna rytualna reakcya objawia się w dzisiejszem prawosławiu, które stanowczo powraca do kanonicznych pierwotnych greckich typów.

P. Aleksander Gebauer przedstawił ze zbiorów swoich (wspólnie z śp. Księżarskim rysowanych) szkice charakterystycznych nagrobków żydowskich z XVII i XVIII wieku, znajdujących się na cmentarzu koło domu Inwalidów we Lwowie, oraz szkic murowanej Synagogi w Żółkwi, z attyką, przypominającą dawne Sukiennice krakowskie i kilka rysunków budynków drewnianych, jak cerkiew w Jamnicy pod Stanisławowem i t. d. W dyskusyi nad temi komunikatami p. Sokołowski podnosił wartość starożytnego cmentarza żydowskiego w Żydaczowie a p. Gebauer zwracał uwagę na najbogatszy może zbiór nagrobków żydowskich w Jazłowcu.

P. Leonard Lepszy udzielił do sprawozdań komisyi odpis kontraktu z r. 1783, którym książę Józef Czartoryski, stolnik litewski, kierownictwo powstającej fabryki porcelany w Korcu oddał Franciszkowi Mezerowi.

P. Alfred Römer przedstawił wyniki badań nad kilkoma zabytkami przeszłości i sztuki podjętych na żądanie komisyi w Wilnie w ciągu ubiegłego lata. Zwana kryptą tumba pod posadzką katedry wileńskiej, jest niewielkim sklepem bardzo starożytnym, zmurowanym z dzikiego kamienia, z dużych okrąglaków, między któremi łuki wypełnione wielką cegłą, zupełnie tak, jak widać w resztach murów dawnego zamku. Sklepienie beczkowe jest późniejszem. Pod oknem obróconem ku wschodowi pokazują wzniesienie z kamienia i cegieł, jako dawny ołtarz Perkuna, co jednak jest więcej niż wątpliwem. Co do obrazu świętego Kazimierza w kaplicy tegoż o widocznych i jako cudownie powstałe uważanych trzech ramionach, zdaje się, że jest to skutkiem wyniknięcia z pod farb pierwotnego rysunku jednego ramienia, które malarz następnie zamalował i inaczej wykreślił.

Domy wileńskie, dawniej wiele szczegółów artystycznych wskazujące, dziś straciły ten charakter. Jeszcze niedawno była na domu bractwa świętej Anny przy ulicy Zamkowej płaskorzeźba z r. 1642, której rysunek p. Römer składa komisyi; przedstawia ona św. Annę i Matkę Boską z Dzieciątkiem Jezus. Bardzo oryginalne i bogate obramienie okien z XVII w. ma dom kapitulny na tejże ulicy. W klasztorze Bernardyńskim pięknym jest przedsionek furty klasztornej z gotyckiem sklepieniem kryształowem, oraz rzeźbione drzwi.

W końcu posiedzenia p. Lepszy pokazywał retabulum srebrne, bogato pięknemi figurami z emalii przyozdobione po ks. Sierakowskim kan. krak., roboty krakowskiej XVII w. i akwarelową podobiznę emaliowanego relikwiarza średniowiecznego z Miechowa, obecnie w prywatnych rękach w Krakowie będącego, a zarazem zapowiedział obszerniejszą pracę o emalierstwie w Polsce.

— „**Świata**“ dwutygodnika literackiego wydawanego w Krakowie, pod redakcyą p. Zygmunta Sarneckiego, ukaże się pierwszy numer jutro i zostanie rozesłany zaraz prenumeratorom.

Illustrowana wystawa watykańska. W Rzymie rozpoczęło wychodzić w języku francuskim illustrowane czasopismo, poświęcone wyłącznie opisowi wystawy darów jubileuszowych przeznaczonych dla Ojca św. Wyszłe dotychczas z druku numera zawierają na czele wspaniale wykonany portret Jego Sw. Papieża Leona XIII, następnie kardynała Schiaffino i Macchi, widok bazyliki św. Piotra i pałacu watykańskiego, dalej przepyszne dary nadesłane przez b. prezydenta rzeczypospolitej francuskiej, cesarza niemieckiego, sułtana tureckiego, królowę hiszpańską, patryarchę cylijskiego, członków komitetu wystawy i t. d. Całość w dwóch edycyach w języku francuskim lub włoskim stanowić będzie 40 numerów *in folio* na grubym welinowym papierze z mnóstwem starannie odbitych rycin i kosztuje w prenumeracie 20 fr.

Wysokie honoraryum. Nowa powieść autora rossyjskiego J. A Gonczarowa, która ma się pojawić z początkiem przyszłego roku w jednem z czasopism petersburskich, nabytą została przez wydawnictwo tego czasopisma za cenę niepraktykowaną dotąd w świecie literackim Rossyi, mianowicie po 1000 rubli za arkusz druku Tak przynajmniej donoszą dzienniki petersburskie.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 22 grudnia*).

(*L*) Przewodniczący p. Mochnacki, odczytał wniosek naglący, podpisany przez wszystkich pp. radnych, osnowy następującej: „W dniu 31-go b. m. przypada rocznica 50 letniego jubileuszu kapłaństwa Głowy Kościoła katolickiego, Papieża Leona XIII. Dla dania wyrazu głębokiej czci dla Tronu Apostolskiego i silnego przywiązania do Kościoła rzymskiego, raczy Świetna Rada miejska uchwalić wysłanie w owym dniu do Ojca św. pisma od mieszkańców stolicy kraju“.

Bez dyskusyi uchwaliła Rada powyższy wniosek jednogłośnie.

Nastąpiły rozprawy nad budżetem na rok 1888.

Dr. Roszkowski, jako przewodniczący komisyi budżetowej i generalny sprawozdawca, dał wyczerpujący pogląd na finansową gospodarkę miejską, a zestawiwszy cyfry poszczególnych działów budżetowych, wyraził przekonanie, że gospodarka jest racyonalną, prawidłową i opartą na zdrowych zasadach. Preliminarz budżetu na rok 1888 wykazuje w dziale wydatków 1,305.817 zł., a w dziale dochodów 1,249.730 zł.; niedobór wynosi 56.087 zł. a znaleźć on powinien pokrycie w możliwych zwyżkach przychodów, tudzież w konwersyi długów. W porównaniu z budżetem na r. 1887, preliminarz budżetu na rok 1888, w dziale wydatków, jest o 50.334 zł. wyższy, ale wyższe te wydatki preliminuje się na cele produktywne, i na cele, mające ogólne dla mieszkańców znaczenie. W pierwszym rzędzie podniosły się wydatki na oświatę publiczną o 18.068 zł.; na wydatki dobroczynności o 16.630 zł.; na budowy wodne, mające na celu assanacyę miasta, o 49.100 zł.; na policyę miejscową o 12.000 zł. i t. d. Równocześnie wzmogły się także dochody; i tak np. preliminuje komisya budżetowa o 9760 zł. więcej, niż w r. 1887 z opłat konsumcyjnych od gorących napojów; 11.205 zł. więcej z wpływów na rzecz ubogich; 12 724 zł. ze zwrotów wydatków rzeczywistych; 33.600 zł. więcej z dochodów nadzwyczajnych; w ogóle preliminowano na r. 1888 dochodów o 83.142 zł. więcej, niż na r. 1887.

W dyskusyi ogólnej zaznaczył dr. Goldman, że budżet na r. 1888 jest znakomicie ułożony i podaje pogląd na całość gospodarki; ażeby jednak prawidłowość gospodarki jeszcze więcej mogła się uwydatnić, należałoby w przyszłych preliminarzach zestawiać zamknięcie rachunkowe z roku poprzedniego. Sformułowany w tym duchu wniosek poparł dr. Zgórski, a dr. Byk wyraził życzenie, ażeby w przyszłych preliminarzach budżetowych były przedkładane sprawozdania magistratu, czy i o ile rezolucye, uchwalone przez Radę przy rozprawach budżetowych, zostały w ciągu roku wykonane. Wnioski te przyjęła Rada, poczem przystąpiono do rozpraw szczególnych i uchwalono przedewszystkiem preliminarz budżetu szkolnego, który w dziale rozchodów wykazuje kwotę 258 501 złr., a w dziale dochodów 209.491 złr.; niedobór w kwocie 49.010 złr. pokrywa się wartością czynszową pomieszkań *in natura*.

Uchwalono następnie budżet funduszu dóbr, który w rozchodach wykazuje ogólną sumę 40.203 złr., a w dochodach kwotę 55.124 złr., czysty dochód z dóbr wynosi zatem 14.921 złr., w skutek czego uchwalono rezolucyę, wzywającą magistrat do zbadania przyczyny ubytku dochodów z dóbr miejskich.

Z kolei toczyły się obrady nad rozchodami właściwego funduszu gminy, i uchwalono następujące ważniejsze wydatki: Reprezentacya miejska, 9550 złr., płace i emolumeta urzędników magistratu, 263.360; koszta utrzymania realności 6.347; przy tej rubryce uchwalono wezwać magistrat, aby przedłożył wnioski co do urządzenia zegaru transparentowego na wieży ratuszowej. Podatki z dodatkami 9355 złr. Pensye emerytów, wdów i sierot 32.600 złr. Koszta kancelaryjne 17.535 złr. Policya miejscowa 50.048 złr.; wstawiono mianowicie w tej rubryce o 12 000 zł. więcej na pomnożenie straży wojskowo-policyjnej, przyczem uchwalono rezolucyę, z prośbą do Rządu, aby jak najrychlej pomnożył tę straż. Policya sanitarna 34.854 złr. Policya ogniowa 7924 złr. Pomieszczenie i pobór wojska 55.555 złr., w tej rubryce wstawiono 14.000 złr. na cele koncentracyi i budowę baraków. Wydatki na kościoły 10.000 złr. Wydatki na oświatę publiczna 210.345 złr. Zakład dla sierot 15.200 zł. Wydatki na cele dobroczynności publicznej 54.278 złr. Drogi, bruki i chodniki 101.000 złr.; uchwalono mianowicie założyć chodniki w kilkunastu ulicach nowych. Zakłady spacerowe 10.020 złr. Budowy wodne 80.700 złr.; uchwalono mianowicie przesklepić dalszą część Pełtwi w ulicy Karola Ludwika, kosztem 80.000 złr. przyczem uchwalono rezolucyę p. Niemczynowskiego, wzywającą magistrat do przedłożenia wniosków co do przesklepienia koryta potoku Pasieki wzdłuż ulicy Kochanowskiego. Wodociągi i studnie 14.080: uchwalono przy tej rubryce rezolucyę wzywającą magistrat do przedłożenia wniosków, co do urządzenia basenów na wałach hetmańskich i w ogrodzie miejskim, jako zbiorników na wodę potrzebną do skrapiania plantacyj. Kanały 25.756 złr. w r. p. ma być zbudowanych kilka nowych kanałów, przedewszystkiem zaś w ulicy Trzeciego Maja i Rejtana. Oświetlenie miasta 56.007. Utrzymanie porządku i czystości w mieście 37.200 zł. Wydatki rozmaite 41.500. W tej rubryce mieści się między innemi pozycya: „subwencya dla opery pod warunkiem, że opera ma być złożoną z artystów polskich 5.000 złr.

Dr. Piętak w dłuższem przemówieniu poddał ostrej krytyce stan opery tutejszej, która żadną miarą nie odpowiada warunkowi, pod jakim gmina m. Lwowa przyznała jej subwencyę. Dla spóźnionej pory (godz. 10 w nocy) dalsza dyskusya musiała być przerwaną; dzisiaj dalszy ciąg obrad nad budżetem miejskim.

GOSPODARSTWO I HANDEL

— **Towarzystwo zaliczkowe w Tarnowie** powzięło zasadniczą uchwałę założenia stowarzyszenia ochrony własności ziemskiej, które jednakże nie ma stanowić osobnego Towarzystwa, tylko na podstawie rozszerzonego statutu Towarzystwa zaliczkowego ma działać. Celem tej czynności ma być bronienie przed licytacyjną sprzedażą tak małej, jakoteż większej własności ziemskiej w tych miejscowościach, gdzieby

rozparcelowanie gruntów miało widoki powodzenia.

*** **Targ zbożowy.** *) Dnia 23 grudnia 1887 r.

Lwów. Za 100 klg. Psz.nica czerwona 6·20 do 6·70. Pszenica biała —·— do —·—. Pszenica żółta —·— do —·—. Żyto 4·25 do 4·65, Jęczmień browarny 4·— do 5·50. Jęczmień na paszę. 3·50 do —·—. Owies 3·65 do 4·25. Groch do gotowania —·— do 5·00. Groch na paszę 4·50 6. 8·50 Kukurudza —·— do 5·50. Hreczka do·— do 5·50. Koniczyna czerwona 28·— do —·—. Tymotka —·— do —·—. Fasola —·— do 5·50. Bób —·— do —·—. Wyka 4.— do 4·60 Rzepak 9.50 do 10·—. Spirytus —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 6·10 do 6·60, żyto 4·10 do 4·50, jęczmień browarny 3·75 do 6·50, owies 3·50 do 4·—, groch 4·— do 8·—, wyka 3·65 do 4·50, rzepak 9·50 do 10·50, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 28·— do 43·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·— do 6·50 żyto 4·— do 4·45, jęczmień 3·50 do 6·— owies 3·40 do 4·—, groch 4·— do 8·—, wyka 3·75 do 4·35, rzepak n. 9·— do 10·50, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 28·—, do 43·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 6·35 do 7·—, żyto 4·35 do 4·95, jęczmień 4·— do 6·50, owies 3·75 do 4·35, groch 4·75 do 8·50, wyka 4·10 do 4·80, rzepak 10·— do 10·70, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 34·— do 46·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 25·— do 45.— zł. za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Nowy chmiel od 50 do 75 zł. za 56 kilo.

Okowita gotowa za 10.000 litrów prc. loco Lwów 23·50 do 24·— zł.

Transakcyi na owies zawarto więcej jak zwykle. Ceny niezmienione.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan zwiedził przedwczoraj w południe szczegółowo wystawę gwiazdkową austryackiego muzeum dla sztuk i przemysłu, która została otwartą d. 1. b. m. Opuszczając wystawę wyraził Monarcha dyrektorowi muzem, radcy dworu dr. Falke, najwyższe uznanie i podziękowanie.

Najd. Cesarzewiczowstwo przeniosą się jutro na zimowe mieszkanie z Laxenburga do zamku cesarskiego w Wiedniu.

Najj. Pan zezwolił na utworzenie posady komendanta fortecy w Trydencie.

Fremdenblatt nazywa bezpodstawnem doniesienia niektórych dzienników, jakoby wspólni pp. Ministrowie z powodu poważnego położenia zawiesili zwykłe przyjęcia.

Część Sejmów, między temi morawski, została po wyczerpaniu porządku dziennego zamkniętą, inne odroczyły się do pierwszych dni po Nowym Roku.

W Ministerstwie spraw zagranicznych wymieniono przedwczoraj dokumenty ratyfikacyjne, odnoszące się do przedłużenia austro-niemieckiego traktatu handlowego.

Fremdenblatt pisze: Ukończone właśnie naradą koronną konferencye ministeryalne wydały ten rezultat, iż w najbliższym przynajmniej czasie nie okaże się potrzeba zwoływania wspólnych Delegacyj. Z tego też wynika samo przez się, iż zarządzenia, jakie mają być wykonane, nie wymagają takich środków pieniężnych, o które należałoby się postarać i pokryć przedewszystkiem w drodze prawodawczej. Możemy też zapewnić w formie najkategoryczniejszej, iż dotychczas z żadnej strony nie udawano się do którejkolwiek z grup finansowych. Chociaż na razie, jak to samo przez się rozumie się, brak wszelkiej podstawy do wskazania dokładnej cyfry zapotrzebowania, to przecież w kołach finansowych są zdania, iż na przeprowadzenie uchwalonych zarządzeń wystarczy mniej więcej 12 milionów zł. Jeżeli zaś chodzić będzie rzeczywiście o taką tylko cyfrę, to pokrycie jej nie sprawi obu Ministerstwom skarbu żadnego zgoła kłopotu. Węgrom, na które przypadnie około 4 miliony, nie przyjdzie trudno dostarczyć takiej stosunkowo niewielkiej sumy, której późniejsze pokrycie przy emisyi pożyczki kasowej nie może odegrać żadnej roli.

Co się tyczy austryackiego Ministerstwa skarbu, to ten się znajduje w znacznie korzystniejszem położeniu. Rozporządza on ciągle jeszcze restancyami u różnych instytutów finansowych, które reprezentują pokaźną sumę milionów i mogą być w każdej chwili ściągnięte. Oprócz tego ma on jeszcze do dyspozycyi około siedm milionów renty marcowej, zezwolonej na potrzeby koleji państwowych, która to renta spoczywa ciągle jeszcze w żelaznych skrzyniach. Dalej rozporządza p. Minister całą rentą amortyzacyjną z r. 1887, z której nie wydano do tej chwili ani jednej sztuki. W końcu przybywa jeszcze jako rezerwa dla ewentualnego przeniesienia renta amortyzacyjna z r. 1888, do której emisyi nie ma jeszcze wprawdzie parlamentarnego przyzwolenia, takowe jednak nastąpi niezawodnie. W obec tego wszystkiego łatwo zrozumieć, dlaczego dotychczas nie objawiły się najmniejsze nawet symptomaty, z których możnaby wnioskować, iż środki jakiemi rozporządzają Ministrowie skarbu obu połów Monarchii, lub choćby jeden z nich nie są dość silne, aby można uważać za zbyteczne jakiebądź nadzwyczajne zarządzenia dla uzyskania pieniędzy na pokrycie ewentualnych potrzeb

---

Komisya budżetowa Sejmu węgierskiego spełniła najważniejszą swą czynność, bo zestawiła budżet na rok 1888. Według sprawozdania dochody obliczone na 326,747.731 złr., wydatki na 345,016.847 złr. — tak że niedobór przedstawia się w sumie 18,269.116 złr. Na pokrycie jego w pierwszym rzędzie posłużyć ma kwota 5·9 milionów złr. spodziewana z zaprowadzenia świeżo uchwalowych ustaw podatkowych i ze środków administracyjnych przy monopolu tytoniowym; ustawy te wejdą w wykonanie z dniem 1 kwietnia 1888 r.

Paryski korespondent *Kölnische Ztg.* donosi w depeszy:

Odbyła się ponowna rada ministrów, na którą minister sprawiedliwości Fallières nie przybył, ponieważ wybuchło pomiędzy nim a ministrem spraw wewnętrznych, p. Sarrien, nieporozumienie. Wywołała je sprawa środków surowszych przeciw radzie gminnej Paryża. Według ustawy powinien prefekt dep. Sekwany zajmować mieszkanie w ratuszu, paryska reprezentacya nie chce pozwolić na to; Fallières jest za ścisłem wykonaniem ustawy, Sarrien zaś sprzeciwia się środkom przymusowym. Zwolennicy łagodności chcą dopiero po ponownem otwarciu Izby przedstawić projekt ustawy, regulującej kwestyę stosunku prefektury policyjnej do rady miejskiej.

Włoski organ ministeryalny *Riforma* ogłasza artykuł z powodu okazanych względów stanowisku państwowemu Włoch przez reprezentacye polityczne zagranicy, z okazyi uchwalanych owacyj Papieżowi Leonowi XIII. *Riforma* pisze między innemi: „Jakkolwiek z przyjemnością widzimy, że wszędzie za granicą starano się w teoryi i praktyce oddzielić religię od polityki, to jednak nie chcemy kierować się małodusznością, gdy idzie o formę, ani też jesteśmy skorzy, do rozdrażnienia z powodu objawów czci dla Papieża, spowodowanych jubileuszem. Jak z jednej strony byłoby dziecińśtwem, gdybyśmy żądali, ażeby objawów podobnych nie było, tak z drugiej strony nie pojmujemy nawet czemby mogły owacye te skierowane do Głowy Kościoła katolickiego, czynić Włochom uszczerbek. Jako najwyższy dygnitarz Kościoła, wywiera Leon XIII bezwarunkowo wpływ wielki w wielu krajach, wpływ, z którym liczyć się muszą nawet rządy niekatolickie. Jako człowiek zasługuje Papież wszędzie na głęboki szacunek; urzędowy zatem poniekąd ruch celem złożenia mu hołdu w rocznicę jubileuszową nie mógł się ograniczyć w małych rozmiarach, ale musiał przybrać takie, jakich jesteśmy świadkami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 grudnia. (*Tel. pryw.*) Najj. Pan udzielił sekretarzowi skarbowemu we Lwowie, Janowi Kowarzikowi, przy sposobności przeniesienia go w stały stan spoczynku, tytuł i charakter radcy skarbowego.

Wiedeń, 23 grudnia. (*Tel. pr.*) W grudniowym awansie mianował Najj Pan z rangą od 1-go stycznia 1888 r. 1054 poruczników w rezerwie, a mianowicie, w piechocie 614, przy strzelcach 77, w kawaleryi 148, w artyleryi 104, w inżynieryi 22, przy pionierach 2, w pułku kolejowym 5, w oddziale sanitarnym 15, przy furgonach 55, a w korpusie bośniackim 2.

Wiedeń, 23 grudnia. *Fremdenblatt* oświadcza, iż wiadomość o mającem nastąpić zwołaniu konferencyi dla uregulowania sprawy bułgarskiej, oraz wystosowaniu do księcia Koburga noty zbiorowej z wezwaniem, aby Bułgaryę opuścił, zupełnie są nieuzasadnione. Również zmyślone jest doniesienie, jakoby depesza księcia Bismarcka wysłana do Wiednia, miała spowodować tam panikę wojenną.

Wiedeń, 23 grudnia. (*T. p.*) Do *Neue fr. Presse* telegrafują z Pesztu, że według informacyi węgierskich władz, ustały w ostatnich czasach zupełnie wysyłki wojsk rossyjskich na granicę austryacką. Koncentracya wojsk rossyjskich miała według tegoż dziennika, za cel jedynie utworzenie kordonu wojskowego bez żadnych zamiarów agresywnych.

Wiedeń, 23 grudnia. Do *Polit. Corr.* donoszą z Belgradu: Skupczyna uchwaliła ze względów oszczędności znieść poselstwa swoje w Rzymie, Londynie, Paryżu, Berlinie i Atenach. Risticz oświadczył, że uwzględni tę uchwałę przy przedłożeniach budżetowych.

Wiedeń, 23 grudnia. (*Tel. pryw.*) *Fremdenblatt* potwierdza ponownie, iż obecnie nie toczą się między mocarstwami żadne rokowania w sprawie bułgarskiej.

Bukareszt, 23 grudnia. Izba, na wniosek rządu, uchwaliła kredyt 10 milionów na zakupno 100.000 karabinów repetierowych i odpowiedniej amunicyi.

Berlin, 23 grudnia. (*Tel. pr.*) Generał Schweinitz, który wyjechał do Petersburga, otrzymał instrukcyę, ażeby jak najusilniej zapewnić cara o pokojowych intencyach związku trzech państw.

Wiadomość, jakoby cesarz Wilhelm wystósował w tym samym celu odręczne pismo do cara, jest fałszywą.

Berlin, 23 grudnia. Według *Berliner Politische Nachrichten*, ostatni artykuł *Köln. Ztg.* o ks. Ferdynandzie Koburgskim, nie jest inspirowanym przez sfery urzędowe. Niemcy interesują się za mało kwestyą bułgarską, aby się z powodu niej tak zapalać.

Berlin, 23 grudnia. Ustawa o zmianie taryfy cłowej została wczoraj ogłoszoną urzędownie.

Berlin, 24 grudnia. Doniesienie dzienników, jakoby ks. Henryk wyraził się w pewnym liście w sposób zrezygnowany o stanie cesarzewicza niemieckiego, jest według *Reichs-Anzeigera* zmyślonem.

Londyn, 23 grudnia W sprawie spisku dynamitowego wydano rozkaz aresztowania Melvilla i generała Millan.

Dublin, 23 grednia. W Balymeety (Limerick) został ks. Ryan za to, iż wzywał oficerów do niepłacenia czynszów, skazany na miesiac więzienia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22 grudnia 1887, godzina 1 min. 48. Alp. Tow. górn. 28·— Węg. akcye kredyt. 271·50. Akcye anglo austr. 98·—. Akcye banku Union 186·— Akcye kolei Karola Ludwika 192·75, Akcye kolei północnej 243·— Akcye kolei południowej 84·75. Akcye kolei Alföld 171·50. Akcye kolei Elżbiety 217·50 Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 205·50 Akcye kolei węg. północno wschodniej 152·— Wiedeńskie losy 130·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —.—, Losy regulacyi Cisy 121·75 Losy tureckie —·—, 4% Węgierska renta złota 96·75, Akcye związkowego banku 85·50, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·09·75, Węgierskie losy 118·50, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 207·—. — Usposobienie słabe.

Wiedeń, 22 grudnia 1887, godzina 5 minut 30 Akcye kredytowe 269·90 Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 192·75, Południowa —·—, Renta papierowa 77·75, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 10.08.—, Rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 23 grudnia 1887 r. godzina 10 min. 30. Akcye kredytowe 271·20, Anglo-Austr. 98.—, Unionbank 186·75, Kolej Karola Ludwika 193·—. Południowa 84·75, Renta papierowa —.— 5% Galic. hip. listy zastawne —·— alic. oblig. indemn. —·—, do —·— 4½% listy zastawne banku krajowego 93·50. 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku —·— Napoleondor 10.06,50 Rubel papierowy —·—. Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z d. 22 grudnia 1887, Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do —.— złr., żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10·000 litr procent 25·75 do 25·87 złr. Szczecin: Pszenica —.—, rzepik —.— spirytus —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·51 do 7.53 zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 159·25 do —·—, żyto —·— m. spirytus 95.50, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 50.90 kilogr. —·— olej rzepakowy —·—. fr., spirytus —·—. —·—.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mięszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec głównylwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano pociąg, osobowy i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g. 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy

Ze Stanisławowa do Lwowa o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz 9 min. 29 pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe pociąg mięszany i o godz. 11 m. 6 w nocy pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze**, o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 8 min. 04 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg osobowy.

Do Stanisławowa ze Lwowa o g 9 min. 34 rano pociąg pospieszny, o godz. 6 min. 35 wieczór pociąg osobowy i o godz. 5 min. 20 wieczór pociąg mięszany.

C. k. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go października 1887. Zegar peszteński

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Lwowa:

Godz 8 min. 39 przed południ., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociag osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa

Godz. 1 min. 15 w nocy pociąg osobowy z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połudn., osobowy pociąg ze Zwardonia, i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po połudn. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz. 5 min. 51 po połud., osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.

Godz. 9 min. 58 przed połud. osobowy pociąg do Husiatyna.

Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa, i Zwardonia.

Przychodzą do Ławocznego:

godz. 11 min. 18 przed południ. ze Lwowa i Chyrowa pociąg mięszany.

Odjazd z Ławocznego:

Godz. 6 min. 23 wieczór, pociąg mięszany do Stryja, Lwowa, Zwardonia i Chyrowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, osobowy pociąg z Lwowa, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.

Godz. min. 4 rano pociąg osobowy do Stryja, Lwowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Przyjechali do Lwowa

dnia 23 grudnia 1887

Hotel George'a

Pp. H Mierzeński z Dembowicy, J. hr. Grudziński z Poznania, S. hr. Dzieduszycki z Gwoździca, Z hr Tarnowski z Dzikowa, J. Bernstein z Warszawy, R. Breza z Rossyi.

Hotel Francuski.

Pp. M. Serwatowski z Rajtarowic, D. J. Siegler z Stryja, W. Wiedrich z Wiednia, M. Z. Kudicek z Pragi.

Hotel Angelski.

Pp. A. Łucki z Sarn, S Gruja z Wołynia, B. Skibniewski z Balic. J. Lipski z Zarudzia.

Nadesłane.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów dnia 22 grudnia 1887

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	—	—	197	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	—	—	207	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	—	—	284	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	218	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	—	—	99	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	—	—	101	75
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. 51 l.	94	25	95	25
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	—	—	101	25
„ „ „ 4 pr. w. a.	—	—	96	—
„ „ „ 5pr. los. w 37 l.	—	—	101	25
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	—	—	92	25
„ „ 4½ pre. „ „ 52	—	—	96	50
„ „ 4 pre. „ „ 56	—	—	91	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat			—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	—	—	102	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr, w. a. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	—	—	105	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	—	—	94	50
5. Losy miasta Krakowa	—	—	21	—
„ Stanisławowa	—	—	35	50
6. Monety				
Dukat holenderski	5	92	6	02
Dukat cesarski	5	97	6	07
Napoleondor	10	03	10	15
Półimperyał	10	36	10	49
Rubel rossyjski srebrny	1	40	1	50
„ „ papierowy	1	8½	1	10½
100 marek niemieckich	62	—	62	80

bez kupona — bez kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 21 grudnia 1887

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.80	77.10
luty-sierpień	76.80	77.10
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	79.25	79.45
kwiecień-październik	79.20	79.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	130 50	131.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	132 2	132.75
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	134.50	135.50
„ „ 1864 po 100 złr.	162 50	163.—
„ „ 1864 po 50 złr.	161.25	162.2
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zastw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	158.50	159.50
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	90.95	91.15
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	107.80	108.20
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.50	—.—
Bukowiny	100.—	102.—
Galicyi	100.—	101.50
Niższej Austryi	109.25	109 7
Siedmiogrodu	102 —	102.25
Węgier	101.80	102 40
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	98.—	98.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	270.25	270.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	865 —	866.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	337 —	339.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2430.—	2435.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	192.25	192.75
Lwów-Czern. kol. po 200 zł. w. a. wsr	204 —	206.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	218.20	218.40
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	84 —	84.60
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	155.—	156 —
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.—	100.30
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.50	101.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99.50	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	100 50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	98.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	—.—	95.25
„ „ „ „ po 5 prc.	—.—	99.75
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	—.—	99.75
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	93 7	94 —
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl.	—.—	7 50
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	—.—	
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	100.—	101.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	9 25	100.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	96.—	98 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	9 —	99 0
„ „ po 100 zł. w. a.	100 9)	101 30
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	97.50	9 .10
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	77.—	73.—
z r. 1884	86.—	85.75
z r. 1885	—.—	—.—
z r. 1878	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. s.	95 70	96.3
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w.	180 —	180 50
Clarego po 40 zł. m. k.	49.—	50.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	116.50	117.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	27.50	29 50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.50	19.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.50	23.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	50 —	51.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	47 50	48 —
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł	17 55	17 65
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	10.50	0.80
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.30	20.—
Salma po 40 zł. m. k.	60 —	61 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	58.—	58.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	34.—	34.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.—	
„ „ po 50 zł. w. a.	69 75	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40 25	41 —
Windischgratza po 20 zł. w.	43 50	45.
7. Weksle (za 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p.	—.—	
Berlin za 100 mark w. p.	—.—	
Frankfurt za 100 mark w. p.	—.—	
Hamburg za 100 mark w. p.	—.—	
Londyn za 10 f. szt	127 —	127 65
Paryż za 100 fr.	50. 05—	50 12 50
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	6 03.—	6 05
„ pełnej wagi	6.— —	6 02
Korona	—.—	—.—
20 frankówka	10 07 —	10.08
Rossyjski półimperyał	10 43 —	10 45
Talar związkowy	—.—	
Srebro	—.—	

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

dnia 22. grudnia 1887

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	60
„ „ „ w srebrze	79	60
Renta w złocie	107	75
5 prc. austr. renta marcowa	91	70
Akcye banku wiedeńskiego	860	—
„ „ kredytowego	289	50
Londyn	126	90
Napoleondor	10	05½
Dukat cesarski men.	6	03
100 marek niemieckich	62	30

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 14775. (8896 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Hersza Nachmana w kwocie 70 złr. z pn. odbędzie się dnia 25 stycznia 1888 i dnia 29 lutego 1888 o 10 rano w tusąd. zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jana Zielińskiego syna Nykoły wedle wykazu hip. l. 179 w całości a wedle wykazu hip. l. 178 gminy kat Majdanu w jednej czwartej części na tegoż zapisanej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 58 złr. 75 cnt. sprzedaną zostanie. Zakład wynosi 6 złr. Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Bardach.

Stanisławów, 28 września 1886.

L. 7478. (8599 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 26 stycznia 1887 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 1 marca 1887 nawet poniżej ceny takowej, licytacya realności l. 13 sub rep. 140 w Admówce ciała tabularnego nie stanowiącej masy spadkowej po Semku Slipaczek właśnej na rzecz Jechiela Sperbera pto 133 złr. 70 ct. z pn.

Cena wywołania 317 złr.

Wadyum 31 złr 70 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli oraz tych którymby uchwały licytacyjnej z dnia 4 listopada 1887 l. 7478 albo później lub wcale niedoręczono ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Jana Ludkiewicza w Żurawnie

Z c. k. sądu powiatowego

Żurawno, 4 listopada 1887.

L. 3815. (8562 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 22 grudnia 1887 i 26 stycznia 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 23 lutego 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 147 według wyk. hip. 14 i połowy wyk. hip. 376 objętej Jurka Bojczuka własnej na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 306 złr. 25 ct.

Cenę wywołania 450 złr.

Wadyum 45 złr.

Resztę warunków wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza pana Gumińskiego.

Dolina, dnia 27 lipca 1887.

L. 5826. (8475 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że celem wydobycia zaległych rat 184 złr. 80 ct., 184 złr. 80 ct. i 184 złr. 80 ct. z pn, odbędzie się w dniu 26 stycznia 20 lutego i 26 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Żółkwi egzekucyjna licytacya realności, pod lk. 33 i 69 w Smerekowie położonych, wykazem hipot. lp. 164 i 272 ominy Smerekowa objętych, do Antoniny Glixeli należących, na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hypotecznego we Lwowie, na których to terminach realności te za lub wyżej ceny szacunkowej zostaną sprzedane.

Cena szacunkowa i wywołania 11250 złr. aw., wadyum 1125 zł. aw.

Gdyby na jednym z tych trzech terminów rzeczone realności nie zostały sprzedane, natenczas odbędzie się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych ponowny termin na dzień 23 kwietnia 1888, o godzinie 10tej rano, na którym niestający wierzyciele za przystępujących do większości będą uważani.

O czem się chęć kupna mających z tem uwiadamia, że bliższe warunki i ekstrakt depozytowy złożone są do przeglądu w ts. registraturze; tudzież, że dla późniejszych wierzycieli, jak data wyciągu tabularnego, i tych, którymby uchwała licytacyina i późniejsze doręczone być nie mogły, kuratora w osobie dra Tadeusza Niementowskiego w Żółkwi się ustanawia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żółkiew, dnia 26 września 1887.

L. 14761. (8828 1—3)

C. k. sąd pow. miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Benjamina Zuckera w kwocie 480 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 27 stycznia 1888 i w dniu 28 lutego 1888 o godzinie 9 przed południem publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 2 w Zagórzu położonej według hip. l. 2 tejże gminy objętej, według poz. 1 karty B. dłużnika Tadeusza Gadka własnością będącej, które to ciało hipoteczne według protokołu z dnia 23 marca 1887 l. 4261 na 4289 złr. 80 ct. w. a. jest oszacowane.

Wadyum wynosi 429 złr. Wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne i akt oszacowania, mogą być w registraturze przejrzane.

Nowy Sącz, 4 listopada 1887.

L. 10750. (8401 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 135 złr. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Bochni w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 25 i 3 gm. kat. Majkowice objętej, dłużników Jakóba Fröhlicha i Jana Durbacza własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 23 stycznia i 1 marca 1888 każdem razem o 10 godz. z rana. Wyciąg hipoteczny i resztę warunków li ytacyjnych przejrzeć można w regisratraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. p. Trybulec w Bochni.

Wadyum wynosi 443 zł. i 352 złr. w. a.

Bochnia, dnia 7 października 1887.

L. 14266 (8644 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Bursy dla dziewcząt ruskiego obrządku w kwocie 800 złr. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w biórze nr. 21 przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 116 w Przemyślu na Władyczu położonej, dłużników Józefa i Wilhelminy Seredynskich a względnie jej nieobjętej masy spadkowej własnej na rzecz Bursy dla dziewcząt obrządku ruskiego na dniu 23 stycznia 1888 i 23 lutego 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie rzeczona realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś nawet niżej ceny szacunkowej lub za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.

Cena wywołania jest kwota 1080 złr.

Wadyum wynosi 108 złr.

Bliższe warunki, tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 2 listopada 1887.

L. 10412. (8275 1—3)

C. k sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 120 złr. z pn., odbędzie się na rzecz Kasy oszczędności w Bochni w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 60 gminy kat. Gawłów objętej, dłużnika Józefa Ignaczyka własnej, w dwóch terminach. mianowicie dnia 23 stycznia i 1 marca 1888, każdym razem o 10 godzinie rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Serafiński w Bochni.

Wadyum wynosi 161 złr. aw.

Bochnia, dnia 5 października 1887.

L. 4788. (8569 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 40 złr. 14 ct. w. a. z pn., na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi odbędzie się w sądzie tym dnia 23 stycznia i dnia 27 lutego 1888, o godz. 10 przed południem przymusowa publiczna licytacya realności n. k. 12 w Ludwikówce a) wyk. hip. l. 71, b) wyk. hyp. l 56 ks. gruntowej gminy Ludwikówka objętych, Teodora Cymbalisty i Anny Cymbalisty własności stanowiących, na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, na drugim terminie zaś za jakąkolwiek cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość tych realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta, a to dla realności pod a) wymienionej 300 złr. wa, dla realności pod b) wymienionej 50 złr. w. a, — wadyum 10 prc. tej ceny.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hypoteczny przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Dla wierzycieli niewiadomych, również tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hypotecznego prawo zastawu nabyli, niemniej tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegobądź powodu doręczoną nie została, ustanawia się kuratorem Filipa Kondraj w Ludwikówce

Mikulińce, 16 września 1887.

L. 5948. (8909 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia kwoty 50 złr., na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 41 gm. kat. Zabierzów objętej, a własność dłużnika stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych: dnia 9 stycznia 8 lutego i 9 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 1900 złr.

Wadyum zaś 190 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, d. 12 października 1887.

L. 4455. (8919 1—3)

W zabudowaniu c. k. sądu powiatowego w Kałuszu odbędzie się dnia 20 stycznia i 20 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, na zaspokojenie wierzytelności firmy „H. Kroitzsch synowie" w kwocie 53 złr. 50 ct. aw. z pn., publiczna licytacya domu pod lk. 336/a w Kałuszu położonego, na dłużnika Majera Pressera zaintabulowanego, sądownie na 3409 złr. 82 ct. aw. ocenionego, a to przy I. terminie nie niżej ceny szacunkowej, przy drugim terminie zaś za jakąbądź cenę.

Wadyum wynosi 341 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania, w registraturze tego sądu przejrzeć wolno.

Tych wierzycieli, którzyby po dniu 26 stycznia 1887 prawo zastawu uzyskali, i którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną być nie mogła, zastąpi kurator Michał Baczyński, notaryusz w Kałuszu.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 22 sierpnia 1887.

L. 14485. (8611 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1200 złr. w. a., na rzecz dra Adolfa Łukasa odbędzie się dnia 25 stycznia 1888, o godzinie 10tej przed południem w biurze nr. 6, egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Berischa Stolzenberga i nieobjętej masy po Sprincy Stolzenberg w Tarnopolu pod l. 171/182 położonej.

Cena wywołania, poniżej której także realność ta przy pierwszym terminie sprzedana będzie, wynosi 6812 złr. 31 ct. a. w.

Wadyum 544 złr. wa-

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 13 lutego 1886 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adwokata dra Blausteina, a p. adw. dra Leiblingera zastępcą tegoż.

Tarnopol, 12 lutego 1887.

L. 3484. (8720 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że dniu 25 stycznia, 29 lutego i 11 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się celem zaspokojenia 13 rat po 2 zł. 44 ct. i reszty kapitału 73 zł. 23 ct. aw. z pn., od Katarzyny Hrycak 2o v. Góral się należącej publiczna licytacya realności włościańskiej pod lk. 107 w Twierdzy położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużniczki własnej.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum 40 złr.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, d. 30 czerwca 1887.

L. 6230. (8869 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podgórzu zawiadamia, że na zaspokojenie pretensyi Izraela Gleitzmana 200 złr. wa. z pn. w dniu 25 stycznia i 29 lutego 1888, każdym razem o godz. 11 przed południem, odbędzie się egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności lwh. 21 i 22 gm. kat. Ludwinów, Samuela Abrahamera własnych.

Cena wywołania co do realności lwh. 22 1600 zł., wadyum 160 złr., zaś co do realności lwh. 21 cena wywołania wynosi 45 złr., wadyum 5 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Feuereisen.

Reszta warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny złożone do przeglądu w registraturze sądu powiatowego w Podgórzu.

Podgórze, dnia 14 listopada 1887.

L. 11255 (8643 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Izaaka Fürka w kwocie 24 złr. 96 ct. zpn. sprzedaną zostanie wydzielona połowa realności pod l. k. 315 w Przemyślu na Zasaniu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Pesli Scheck własna, w drodze licytacyi dnia 23 stycznia 1888 i dnia 27 lutego 1888, zawsze o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie bióro 6, na terminie pierwszym wyżej lub za cenę wywołania, na drugim także niżej tejże za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 260 złr. 15 ct.

Wadyum 27 złr.

Bliższe warunki, protokół zastawniczego opisania i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wierzycieli z życia lub pobytu nieznanych uwiadamiamy przez kuratora adwokata dr. Smutnego w Przemyślu.

Przemyśl, 5 października 1887.

L. 7250 (8802 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zarządził celem wydobycia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w ilości 55 złr. 79 ct., 125 złr., 125 złr., 125 złr. i 2146 złr. 65 zt. zpn. przymusowy jawny przetarg służącej wierzytelności tej za hipotekę a do dłużników Nessanela i Chany Falber należącej realności pod l. spis. 49 w Złoczowie objętej 52 wykazem hipotecznym miasta Złoczów na dniu 23 stycznia i 27 lutego 1888 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 6919 złr., poręczne 691 złr.

W drugim terminie przetargowym przedmiot sprzedaży może być pozbytym nawet poniżej ceny wywołania.

Resztę warunków przetargu, wyciąg hipoteczny przedmiotu sprzedaży i inne dotyczne akta wolno przeglądnąć w registraturze tegoż c. k. sądu obwodowego.

O tem zawiadamia się też wszystkich niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby po dniu 30 października 1887 nabyli prawa rzeczowe na realności objętej 52 wykazem hipotecznym miasta Złoczów, lub którymby niniejsza uchwała przetargowa, albo uchwały w sprawie tej później wydać się mające z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły z nadmienieniem, iż dla nich równocześnie ustanowiono kuratorem adwokata dr. Wesołowskiego w Złoczowie z podstawieniem adwokata dr. Mijakowskiego w Złoczowie.

Złoczów, 19 listopada 1887.

L. 2158 (8865 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 78 złr. 90 ct. aw. zpn. przedsięweźmie w dniach 23 stycznia i 27 lutego 1888 o godzinie 9 rano, publiczna, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 127/133 subr. 53 w Osielcu położonej dłużników Jana i Maryanny Grzechyniów własnej.

Cena wywołania 350 złr. aw.

Wadyum 35 złr. aw.

Reszta warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania tej realności są w tut. sąd. registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 29 października 1887.

L. 15961 (8272 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 180 złr. aw. zpn. odbędzie się w dniu 24 stycznia 1888 o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realność wyk. hip. l. 5 ks. gr. gm. Łękawica objętej Michała Czerwińskiego własnej.

Cena wywołania 1000 złr. aw.

Wadyum 100 złr. aw.

Resztę warunków, licytacyi wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Tarnów, dnia 30 września 1887.

L. 2358 (8705 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Tomasza Bierówki prko Janowi Bierówka pto 173 złr. aw. zpn. przedsięweźmie w dniu 24 stycznia i 28 lutego 1888 o godzinie 9 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności egzekuta w Tokarni pod lk. 48 położonej.

Cena szacunkowa i wywołania 366 złr. aw.

Wadyum 37 złr. aw.

Resztę warunków i protokół opisania tej realności w tut. sąd. registraturze są do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 29 października 1887.

L. 6870 (8702 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że w tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 24 stycznia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 lutego 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 37 według wyk. hip. l. 106 gminy katastralnej Gliniany do Mendla Ohrinaga i Heni z Gablów Ohrignowej należącej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach pto 75 złr. zpn.

Cena wywołania 700 złr.

Wadyum 70 złr,

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem p. Michała Sznerbę.

Gliniany, dnia 30 września 1887.

L. 15065 (8748 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dniu 24 stycznia 1888 i 22 lutego 1888 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności objętej wyk. hip. l. 54 gminy kat. Poturzyca dłużniczki mał. Fedki Dacykowej własnej celem zaspokojenia pretensyi Elki Leicz w ilości 21 złr. aw. zpn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 270 złr. wadyum zaś kwota 27 złr.

W pierwszym terminie nabyć można majętność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kurratorem niewiadomych wierzycieli został mianowany p. dr. Władysław Semetkowski.

Sokal, dnia 8 listopada 1887.

L. 13268 (8779 1—3)

Podaje się do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Oziasza Schütza przeciw Annie i Wasylowi Petryna pto 275 złr. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż $^1/_4$ części realności wykazem a. 411 ksiąg grunt. dla gminy Strzylcze objęte, a to dnia 24 stycznia 1888 i dnia 7 lutego 1888 każdym razem o 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 210 złr. aw-

Do licytacyi przystępujące mają 10 prc. ceny szacunkowej jako wadyum złożyć.

Resztę warunków i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Horodenka, 7 grudnia 1887.

L. 7446 (8781 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łopatynie przeprowadzi w dniu 24 stycznia i 28 lutego 1888 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hip. l. 35 gminy Toporów objętej dłużnika Josla Batiatyczera własnej na rzecz Hersza Gunera pto 100 fl. wa. zpn. która na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy drugim zaś terminie także niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 438 złr. aw.

Wadyum 43 złr. 80 ct. aw.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania jako też bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza w Łopatynie p. Leona Holzera.

Łopatyn, 15 listopada 1887.

L. 5632 (8819 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Wojciecha Jelenia w kwocie 150 złr. aw. zpn. przeprowadzi c. k. sąd powiatowy w Tuchowie w zabudowaniu sądowem egzekucyjną licytacyę gospodarstwa rustykalnego pod l. w. h. 67 dla gminy Karwodża zaintabulowanego jako własność masy spadkowej Tomasza Kusia vel Lasoty w dniu 24 stycznia 1888 i 28 lutego 1888 każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cena szacunkowa oraz wywołania 390 złr. aw.

Wadyum 39 złr.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub powyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tuchów, dnia 23 listopada 1887.

L. 3486 (8855 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 25 stycznia, 29 lutego i 11 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się celem zaspokojenia 14 rat po 12 złr. 69 ct. a. w. i reszty kapitału 162 złr. 14 ct. zpn. od Dańka Czobko Zakładowi kredytowemu włościańskiemu się należącej publiczna licytacya realności włościańskiej pod lk. 37 w Sannikach położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika własnej.

Cena szacunkowa 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze

Sądowa Wisznia, 30 czerwca 1887.

L. 3485 (8854 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza że w dniu 25 stycznia, 29 lutego i 11 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia 10 rat po 24 złr. 76 ct. aw. i reszty kapitału 151 złr. 26 ct. aw. zpn. od Mateusza Górniaka Zakładowi kredytowemu włościańskiemu się należącej publiczna licytacya realności włościańskiej pod l. k. 64 w Wołostkowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika własnej.

Cena szacunkowa 800 złr.

Wadyum 80 złr.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Sądowa Wisznia, 0 czerwca 1887.

L. 17942. (8239 3—3)

Brodzki c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Beni Peczenika w ilości 400 zł. z pn., przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Izaka Polinera realności, ciało hipoteczne stanowiącej, pod l. wykazu 966 gminy katastralnej Ponikowica, na 120 zł. ocenionej, na dniu 20 stycznia i 20 lutego 1888, zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 12 zł. wa.

W pierwszym terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w drugim zaś nawet poniżej takowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Brody, dnia 12 listopada 1887.

L. 13450. (8337 3—3)

C. k. sąd pow. miej. d w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 9 złr. 41 ct. aw. z pn., przymusowa sprzedaż realności pod l. 182 w Denysowie położonej, wedle wykazu hyp. 467 i 2/3 części wyk. hip. 468 Wicka czyli Wincentego Sawaka własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Hindy Leinberg dnia 20 stycznia, 24 lutego i 16 marca 1888, każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 633 zł. 37 1/2 ct. a. w., lub wyżej tejże, na trzecim zaś także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 - prc. ceny szacunkowej.

Resztę werunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol, dnia 30 czerwca 1887.

L. 8888. (8345 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 335 zł. 72 ct. wa. z pn., przez c. k. uprzyw. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacyi we Lwowie przeciw Fewroni z Mownych Lewandowiczowej, Andruchowi Lewandowiczowi i Fesce z Jarzynów Lewandowiczowej wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniu 20 stycznia i 21 lutego 1888, każdokrotnie o godzinie 10tej przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod lk. 15 w Krasowie położonej, wykazem hipotecznym l. 132 i 133 objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 800 złr. aw., jako wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki w r. 1873 przyjęta.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Szczerzec, 30 października 1887.

L. 17492. (8395 3—3)

W dniu 20 stycznia i 29 lutego 1888, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacya realności Wasyla Rudego, pod nr. 245 w Bucniowie położonej, wykazem hipot. 427 objętej, na rzecz Sary Kozower pto 62 zł. z pn., w pierwszym terminie za cenę szacunkową oraz wywołania 2280 zł. w. a., lub wyżej, na drugim także niżej tej ceny.

Wadyum 228 zł.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

Wierzycielom, po dniu 9 sierpnia 1887 na hipotekę wchodzącym lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem adw. dra Landesberga z zastępstwem adw. dr. Weissteina.

C. k. m. d. sąd powiatowy.

Tarnopol, 30 września 1887.

L. 8493 (8594 3—3)

W celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 224 zł. z pn., odbędzie się w gmachu tutejszego sądu egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy posiadłości pod lwh. 167 w Jaworznie położonej w trzech terminach, to jest dnia 20 stycznia, 3 lutego i 2 marca 1888, każdym razem o godzinie 11 przed południem, na których połowa rzeczonej realności nie niżej wysokości długów intabulowanych w przybliżeniu kwotę 253 zł. wynoszących sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa jest 450 zł.

Cena wywołania jest 45 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Keppler w Chrzanowie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Chrzanów, dnia 20 lipca 1887.

L. 33549. (8881 3—3)

W celu ponownego obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu, połączonej z drobną sprzedażą znaczków stemplowych i blankietów wekslowych w Strusowie w Tarnopolskim powiecie skarbowym, rozpisuje się konkurencyjną rozprawę za pomocą pisemnych ofert na dzień 11 stycznia 1888.

Roczny obrót tej hurtowni wynosił za czas od 1 stycznia 1886 do końca grudnia 1886 w tytoniu 20503 zł. 40 ct., w stemplach i wekslach 246 złr. 57 ct., razem 20740 zł. 97 ct.

Pisemne oferty, zaopatrzone w wadyum w kwocie 100 złr. mają być wniesione do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 10 stycznia 1888.

Bliższe warunki konkurencyi mogą być podane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu.

Tarnopol, dnia 14 grudnia 1887.

L. 9989. (8619 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 383 zł. 68 ct. aw. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 20 stycznia i 24 lutego 1888, o godzinie 10tej rano egzekucyjna licytacya realności pod nk. 132 w Dembnie, Dymitra Domańskiego własnej, cena wywołania 1000 złr. wadyum 100 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 4 listopada 1887.

L. 10614 (8665 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Jtty Klein zam. Moldauer w kwocie 200 złr. aw. zpn. odbędzie się dnia 19 stycznia 1888 i dnia 23 lutego 1888 o godz. 10 rano w tusąd. zabudowaniu przymusowa sprzedaż części realności dłużnika Hawryła Wasyłyszyna własnej w Opryszowcach pod lk. 68 położonej, która tylko powyżej ceny szacunkowej 25 złr. 62 i 1/2 ct. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 3 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński.

Stanisławów, 31 sierpnia 1887.

L. 4146 (8708 3—3)

W dniu 19 stycznia 1888 i 1 marca 1888 o dziesiątej rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 65 w Grzechyni, niehipotecznej, Wincentego Malika własnej.

Cena wywołania 570 złr.

Wadyum 57 złr.

C. k. sąd powiatowy

Maków, dnia 21 października 1887.

L. 10420. (8394 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Antoniego Buczkowskiego w kwocie 110 złr. aw. zpn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 5 w dniach 19 stycznia 1888 i 22 lutego 1888 każden raz o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 247 księgi gr. gm. Leśniki objętej a własność dłużnika Grzegorza Stybelskiego stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 300 złr aw.

Wadyum ustanowione na kwotę 30 złr. aw.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli przyjąć do hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Brzeżany, 10 listopada 1887.

L. 5235. (8273 2—3)

W Andrychowskim sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 23 stycznia i w dniu 20 lutego 1888 roku, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 4 księgi gruntowej dla Roczyn objętej, dłużnika Bernarda Syrka własnej na zaspokojenie pretensyi Markusa Feliksa w kwocie 200 złr. a. w.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie za cenę szacunkową w kwocie 890 złr. aw., lub wyżej takowe, zaś na drugim nawet poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 890 złr.

Wadyum 89 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Krobicki w Wadowicach.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Andrychów, 4 sierpnia 1887

L. 5515 (8880 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Ulanowie odbędzie się w dniu 16 stycznia i 20 lutego 1888 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lk. 21 wyk. hip. l. 53 w Kurzyni małej Józefa Majdanika własnej na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 5 rat po 12 złr. i 105 złr. 22 ct. wa. zpn.

Cena wywołania stanowi 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ulanów, dnia 15 listopada 1887.

L. 5344 (8873 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 16 stycznia i 16 lutego 1888 na pierwszym terminie za lub powyżej na drugim i poniżej ceny szacunkowej licytacya realności l. 97 według wyk. hip. 24 ks. gr. gminy Krechowice objętej Wasyla Katarzyny Maryi Jewdochy Antoniego Nastuni Dyczka własnej na rzecz Hersza Sokola celem ściągnięcia sumy 101 złr. 8 ct. zpn.

Cena wywołania 700 złr.

Wadyum 70 złr.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. sąd registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się Władysława Jastrzębskiego w Krechowicach.

Rożniatów. 18 listopada 1887.

L. 5060 (8872 3—3)

W dniu 16 stycznia i 16 lutego 1888 zawsze o 10 godz. z rana odbędzie się w sądzie tutejszym a to na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową zaś na drugim terminie i niżej tejże przymusowa sprzedaż realności pod lk. 172 w Rożniatowie położonej nieintabulowanej nieobjętej masy spadkowej po śp. Michale Sieradzkim własnej celem ściągnięcia pretensyi Szulima Laufera w kwocie 100 złr. zpn.

Cena wywołania 355 złr.

Wadyum 35 złr. 50 ct.

Resztę warunków w registraturze do przejrzenia.

Rożniatów, 24 października 1887

L. 5257 (8871 3—3)

W dniu 16 stycznia i 16 lutego 1888 zawsze o 10 godz. z rana odbędzie się w sądzie tutejszym na pierwszym terminie wyżej ceny wywołania lub za takową zaś na drugim terminie i niżej tejże przymusowa sprzedaż realności pod nk 68 rep. 76 w Dubie położonej nieintabulowanej, Wasyla Iwaniczynego własnej celem ściągnięcia pretensyi Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi w kwocie 1 3 złr. 14 ct. zpn.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Reszta warunków w registraturze do przejrzenia.

Rożniatów, 24 października 1887.

L. 4853 (8870 3—3)

W dniu 16 stycznia i 16 lutego 1888 każdym razem o 10 godź. z rana odbędzie się w sądzie powiatowym w Kałuszu a to na pierwszym terminie wyżej ceny wywołania zaś na drugim terminie i niżej tejże przymusowa sprzedaż realności pod lk. 37 rep. 232 w Hołyniu położonej nietabulowanej, nieobjętej masy spadkowej po śp. Julianie i śp. Annie Żurakowskich własnej celem ściągnięcia pretensyi Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi w kwocie 91 złr 52 ct. zpn.

Cena wywołania 150 złr.

Wadyum 15 złr.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

Rożniatów, 12 października 1887.

3223 (8290 3—3)

W dniu 19 stycznia, 15 lutego i 21 marca 1888 o godzinie 10 z rana prze prowadzi sąd sprzedaż realności pod nr. 37 w Rozpuciu spadkobierców Kazimierza Bielańskiego na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego o 52 złr.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Bircza, 1 czerwca 1887.

L. 2925 (8706 3—3)

W dniu 19 stycznia 1888, 21 lutego 1888 i 2 marca 1888 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod nr. 11 w Josefsbergu w powiecie starostwa dr hobyckiego, objętej wykazem hipotecznym 17 księgi gruntowej dla Josefsbergu, własnej Filipa Mohra na zaspokojenie wierzytelności Herscha Chajesa w kwocie 1000 złr., która realność na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 3105 złr.

Wadyum 310 złr. 50 ct.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Michał Fellner w Medenicach.

Z c. k. sądu powiatowego

Medenice, dnia 27 czerwca 1887.

L. 10964. (8402 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 80 złr. zpn. odbędzie się na rzecz Kasy oszczędności w Bochni w tutejszym c. k. sądzie powiatowym sprzedaż połowy realności lwh. 32 gm. kat. Krzyżanowice wielkie objętej, dłużnika Jana Gadowskiego własnej w dwóch terminach: mianowicie, dnia 19 stycznia i 23 lutego 1888 o 10 godź. z rana.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Serafiński.

Wadyum wynosi 53 złr. aw.

Bochnia, dn.a 9 października 1887.

L. 13533 (8892 2—3)

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że na prośbę Zakładu kredytowego włościańskiego dozwolono w celu ściągnięcia kwoty 200 złr, egzekucyjną sprzedaż realności nieobjętej masy Matrony Czobaniuk w Snemakowcach pod nc. 29 położonej na 1535 złr. oszacowanej w dwóch terminach 16 grudnia 1887 i 20 stycznia 1888 o 10 godzinie rano z tem że dopiero na drugim terminie sprzedaż niżej ceny szacunkowej miejsce mieć może.

Wadyum wynosi 153 złr. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono tutejszego adwokata doktora Rascha.

Resztę warunków licytacyi można przeglądnąć w sądowej registraturze

C. k. mdlg. sąd powiatowy

Kołomyja, 24 września 1887.

L. 8442 (8891 2—3)

Na zaspokojenie grzywny dochodowo-skarbowej w kwocie 135 złr. aw. zpn. na rzecz c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie imieniem Wysokiego skarbu przeprowadzoną zostanie licytacyjna sprzedaż realności pod lk. 69 w Kołomyi położonej Majera Sternberga własnej w dwóch terminach dnia 17 stycznia 1888 i dnia 21 lutego 1888 zawsze o 10 godzinie rano, w biurze IV a to na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej 423 złr. 53 ct. na drugim zaś także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 10 pre. od sta ceny szacunkowej.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Dębickiego.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć i odpisać można w tusąd. registraturze.

Sąd powiatowy

Kołomyja, 30 września 1887.

L. 16425 (8452 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. w likwid. we Lwowie w kwocie 133 złr. 76 ct. aw. zpn. odbędzie się dnia 19 stycznia 1888 i dnia 23 lutego 1888 o godzinie 10 rano, w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż całej realności wykazem hip. l. 198 gminy kat. . Chomiaków objętej i 1/6 części wyk. hip. 192 gminy kat. Chomiaków objętej realności dłużnika Michała Kotyszyn, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 485 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 4 złr. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Szydłowski.

Stanisławów, 30 września 1887.

L. 6875 8524 (2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 19 stycznia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 lutego 1888 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 47 według wyk. hip. 179 gminy Cuniów Iwasia Basi i Maryi Stojko własnej na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt włościań. w likwidacyi we Lwowie pto 28 rat po 12 złr. zpn.

Cena wywołania 450 złr.

Wadyum 45 złr.

Resztę warunków wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem tutejszego aptekarza P. A. Tomaszewskiego.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 23 lutego 1888 godz. 10 rano.

Gródek, 29 sierpnia 1887.

L. 3621 (8707 3—3)

W dniu 19 stycznia 1888 i 21 lutego 1888 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyja sprzedaż położonych w powiecie drohobyckim $^{2}/_{5}$ niewydzielonych części posiadłości, objętej wyk. hipot. 120 księgi gruntowej dla Letni, Juliana Lityńskiego własnej, całej posiadłości objętej wykaz hipot. 738 księgi gruntowej gminy Letni, Senia Steców Hrynusiów własnej, i całej posiadłości objętej wykazem hipotecznym 739 księgi gruntowej dla Letni, Dmytra Romana własnej, na zaspokojenie wierzytelności powiatowej kasy pożyczkowej w Drohobyczu w kwocie 175 złr. 83 ct. zpn.

Cena wywołania $^{2}/_{5}$ części powyższej posiadłości wyk. hip. 120 wynosi 882 złr. 40 ct. całej posiadłości powyższej wyk. hip. 738 wynosi 100 złr. a posiadłości powyższej wykaz. hipot. 739 wynosi 40 złr.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Do ułożenia lżejszych warunków sprzedaży wyznaczony w sądzie na 20 marca 1888 o godzinie 9 rano.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Michał Fellner w Medenicach.

Z c. k. sądu powiatowego
Medenice, dnia 30 czerwca 1887.

Z. 8732 (8349 3—3)

AUSZUGSWEISE KUNDMACHUNG

Behufs Sicherstellung eines gewissen Bedarfes an Spitalswäsche und Pantofeln pro 1888 im Wege der allgemeinen Konkurenz, wird Mittwoch den 4 Jänner 1888 11 Vormittag bei der 11 Korps-Intendanz eine schriftliche Offertverhandlung abgehalten.

Zur Betheiligung an diesem Unternehmen wird hiemit öffentlich aufgefordert und bezüglich aller weiteren Bedingungen, auf die in der „Gazeta lwowska" und Czernowitzer-Zeitung" verlautbarte vollinhalttiche Kundmachung hingewiesen.

Offerte und Vadien haben zu obigem Termin einzulangen ansonsten sie nicht berücksichtiet werden könnten.

Lemberg, am 22 December 1887.
K. k. Intendanz des 11 Korps.

Upadłości.

L. 33087 (8818 3—3)

C. k. sąd krajowy Krakowie na zasadzie §§ 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Emila Rozonowieza, kupca papierów i materyałów pisemnych w Krakowie przy ulicy Floryańskiej l. 25 a mianowicie: na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. radcę sądu krajowego Matyasa a tymczasowym zarządcą masy pana adwokata dra Rothweina z substytucyą pana adwokata dr. Deichesa.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 9 stycznia 1888 roku przed komisarzem konk. wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 13 lutego 1888 w c. k sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 19 marca 1888 o godz. 10 rano w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie, lub w jego pobliżu nie zamieszkują winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika, w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 15 grudnia 1887.

L. 5883 (8853 2—3)

Skutkiem wyboru wierzycieli masy konkursowej Bernarda Warszawskiego i Jetti Warszawskiej z Kęt, na dniu 28 października 1887 dokonanego, adwokat dr. Chrzanowski w Kętach stałym zarządcą, zastępcą jego Szymon Pilzmann, zaś członkami wydziału wierzycieli Jan Kanty Bezwiński, Salomon Roger i Józef Neumann mianowani zostali.

Wadowice, 26go listopada 1887.

L. 47412 (8690 3—3)

Jako komisarz masy rozbiorowej firmy Kropf et Bombach i mas rozbiorowych Leona Kropfa i Wilhelma Bombacha wyznaczam do powzięcia przez ogół wierzycieli uchwały co do sposobu zrealizowania pretensyi tej firmy do jej komitentów termin na 1 lutego 1888 godz. 10 przed południem, na który wszystkich wierzycieli tych mas rozbiorowych do biura mego z tym dodatkiem wzywam, że niestający będą uważani za przystępujących do wniosków większości tych, którzy na terminie staną.

Lwów, dnia 9 grudnia 1887.
C. k. komisarz konkursowy

L. 16324 (8912)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że w sprawie konkursowej M. Jonasa ustanowiony został na miejsce Eisiga Bogada pan Szmerl Sperber kupiec w Stanisławowie zawiadowcą tej masy konkursowej.

Stanisławów, 17 grudnia 1887.

L. 50012 (8929)

Celem powzięcia uchwały ogółu wierzycieli masy rozbiorowej Edwarda Kleina względem honoraryum zarządcy masy adw. dr. Bobownika wyznaczam termin na 9 stycznia 1888 o godzinie 10 rano w biórze nr. 7 na który wszystkich wierzycieli masy konkursowej tak w drodze osobnych doręczeń jak i przez przybicie niniejszej uchwały za kratkami i przez edykta wzywam.

Lwów, dnia 14 grudnia 1887.
Komisarz konkursowy.

L. 45719 (8928)

Podaje się do wiadomości, że do dodatkowej likwidacyi pretensyi do masy konkursowej Mojżesza Dawida dw. im Kalusza zgłoszonej wyznaczono termin na 29 grudnia 1887 o godzinie 10 przed południem bióro IV.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, 20 grudnia 1887.

Kuratele.

L. 10295. (8620 3—3)

C. k sąd powiatowy w Leżajsku uznał Abrahama Rotmana za głupkowatego.

Kuratorem jego jest Jakób Rotman.

Leżajsk, dnia 12 listopada 1887.

L. 7142. (8844 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ulanowie ogłasza, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 15 września 1887 l. 6386 Jan Dziechciarz z Szyperek uznanym został marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Michała Sieradzkiego z Szyperek.

C. k. sąd powiatowy,
Ulanów, dnia 25 listopada 1887.

L. 13811 (8749 3—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy uznał Onufrego Sztokałę ze Skomoroch marnotrawca, ustanawiając kuratorem Petra Czernija.

Sokal, 12 października 1887.

L. 3450 (8743 3—3)

Wasyl Drizd z Rybnika uznany za marnotrawcę. Kuratorem jego mianowany Fed' Holak gospodarz z Rybnika.

Podbuż, 24 wrześn a 1887.

L. 3333 (8742 3- 3)

Andruś Rubel z Rybnika uznany za marnotrawcę, kuratorem jego mianowany Prokip Kułynycz z Rybnika.

C. k. sąd powiatowy
Podbuż, 15 września 1887.

L. 3847 (8745 3—3)

Iwan Hołubickyj Pańkiw z Winnik ad Podbuż uznany za marnotrawcę. Kuratorem jego mianowany Józef Klizewicz z Winnik.

C k. sąd powiatowy.
Podbuż, 30 października 1887.

L. 5290 (8747 3—3)

Na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 13 października 1887 l. 7256 uznaje się Tomasza Wojcika z Zarnowy za marmotrawcę a kuratorem jego Wawrzyńca Wójcika

C. k sąd powiatowy.
Stryżów, 24 listopada 1887.

L. 477 (8645 3—3)

Prokop Jaras z Przewłoki marnotrawcą, kurator Pawło Spodarunek.

C k. sąd powiatowy.
Buczacz, dnia 30 listopada 188.

L 20149 (8728 2 3)

Stanisławowski sąd obwodowy uchwałą z 19 b. m. l. 15165 Schepsla Feil przymysłowca uznał głupkowatym dla którego też tutejszy c. k. miej. del. sąd powiatowy zamianował kuratora w osobie Samuela Feil przemysłowca z Stanisławowa.

Stanisławów 28 listopada 1887.

L. 7075 (8746 2—3)

Ewa Stopa ze Skołoszowa uznana głupkowatą, kuratorem jej ustanowiony Antoni Bach w Skołoszowie.

C. k. sąd powiatowy.
Radymno, I grudnia 1887.

L. 9495 (8901 2 3)

Jan Matkowski rolnik z Łosińca uznany uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 22go listopada 1887 do l. 13197 marnotrawcą Kuratorem jego Piotr Łoniewski Gawłowicz z Łosińca.

C. k. sąd powiatowy.
Turka, dnia 6go grudnia 1887.

L. 3834 (8744 2—3)

Antoni Fedyszyn z Podbuża uznany za marnotrawcę, kuratorem tegoż ustanowiony Wasyl Fedyszyn z Podbuża.

Podbuż, 29 października 1887.

L. 9979. (8915 1—3)

Stanisław Okoński z Krosna uznany za umysłowo chorego, kuratorem dla niego ustanowiono p. Tomasza Aschenbrennera z Krosna

C. k. sąd powiatowy.
Krosno, dnia 30 września 1887.

Wyroki prasowe.

Z. 280 (8555)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt daß der Inhalt des in der Nr. 331 der periodischen Druckschrift „Neues Wiener Abendsblat". Abendausgabe des „Neues Wiener Tagblatt", vom . December 1 87 auf Seite 3 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Nachtrag" in der Stelle von „Ich war gezwungen" bis „den Frieden unterzeichneten" das Vergehen nach Art, IV der St. N. vom 17. December 186 , R. G. Bl Nr. 8 ex 863 resp nach § 00 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 December 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß 1 der Inhalt der in dee Nr. 49 der perodischen Druckschrift: „Wiener Caricaturen" vom 4. December 1887 auf der 8. Seite enthaltene Bildecyclus mit der Aufschrift: „Nur solid!" sammt Text, ferner des daselbst enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Wochen-Caricaturen" in der Stelle „die Wiener Statur ist allerdings" bis „Geburt aus drin steckt" das Vergehen nach § 300 St. G.; 2. die daselbst auf Seite 8 enthaltenen Bilder mit den Unterschriften: „Der gemaßregelte Malerjüngling nach der Natur" und „die tugendhafte Karyatide das Vergehen nach § 516 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5. December 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 34 der periodischen Druckschrift: „Allgemeine Landeszeitung" Organ für Politik und Volkswirthschaft ddo. 4. December 1887 enthaltenen Artikels mit der Aufschrtft: „Die Trugschlüsse der Regierung" in der Stelle von „uud es kann nicht oft genug wiederholt werden" bis zum Schlusse das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird ach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien. am 5 December 1887.

Das k. k. österr. Oberlandesgericht hat über Antrag das k. k. Staatsanwaltschaft in Abänderung des abweislichen Erkenntnisses des k. k. Landesgerichtes in Wien als Preßgerichtes vom 21. November 1887, Z. 42742, zu Recht erkannt: der Inhalt, des in der Nr. 47 der pereodischen Druckschrift: „Saphirs Witzblatt" vom 20 November 1887 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Der Börsen-Jobber" begründe den Thatbestand des Vergehens der Ehrenbeleidigung nach §§ 491 und 493 St. G., und es werde das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Druckschrift und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare derselben nach § 37 Pr. G. ausgesprochen.

Wien, am 29 November 1887.

Das k. k. österr. Oberlandesgeriçht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in

Konkursa.

L. 38846 (8926 1—3)

Konkurs

na posadę expedyenta przy otworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Wadowicach górnych w powiecie Mieleckim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 złr.

z płacą rocznych 150 złr.

i ryczałtu kancelaryjnego 40 złr.

Podania należy wnieść najpóźniej do 20 stycznia 1888 w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 18 grudnia 1887.

L. 120 (8900 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce poszukuje dyetaryusza obznajomionego z manipulacyą sądową. Wynagrodzenie miesięczne od 25 złr. do 30 złr.

Turka, 19 grudnia 1887.

L. 75561 (8757 2—3)

Obwieszczenie konkursu

Posada do obsadzenia	Przy której władzy posada jest opróżniona.	Dochody przywiązane do tej posady: Płaca złr.	ct.	Dodatek na mieszkanie złr.	ct	Dodatek aktywalny złr.	ct	Dyety	Wiadomości i inne warunki potrzebne do uzyskania posady	Czy potrzeba: Odbyć praktykę na próbę i jak długo	Złożyć egzamin i z jakich przedmiot.	Władza do której należy adresować podanie.	Termin ubiegania się	Uwaga
Kilka posad drogomistrzow względnie nadzorców rzek.	Przy galicyjskich okręgach budowniczych.	350				87	50	Za obchodzenie gościńca lub rzek wynagrodzenie ryczałtowe po 20-30 złr. rocznie od mili.	Ubiegający się o te posady władać ma językami krajowemi, umieć czytać pisać i rachować. Pożądanem jest także aby umiał rysować o ile to od empiryka wymaganem być może. Nadto powinien drogomitrz być murarzem, kamieniarzem lub cieślą zaś nadzorca rzek wyćwiczonym flisakiem.			Prośby podawać należy do c k. Namiestnictwa we Lwowie w przepisanej drodze służbowej	Do końca stycznia 1888	
		Z prawem posunięcia się do wyższych płac po 400 i 450 złr. z 25-prc. dodatkiem aktywalnym.												

C. k. namiestnictwo galicyjskie we Lwowie

Lwów, dnia 10 grudnia 1887.

Abänderung des abweislichen Erkenntnisses des k. k. Landesgerichtes Wien als Preßgerichtes vom 21. November 1887 Z. 42527, zu Recht erkannt: Der Inhalt des in der Nr. 47 der pereodischen Druckschrift: „Figaro", humoristisches Wochenblatt vom 19 November 1887 auf Seite 186 enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift: „Der Bär in Verlegenheit" begründe den Thatbestand des Vergehens der Ehrenbeledigung nach §§ 491 und 493 St. G., und es werde das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Druckschrift und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare derselben nach § 57 Pr. G. ausgesprochen.

Wien, am 29. November 1887.

Das k. k. österr. Oberlandesgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Abänderung des abweislichen Erkenntnisses des k. k. Landesgerichtes Wien als Preßgerichtes vom 21. November 1887, Z. 42673, zu Recht erkannt: Es begründe das in der Nr. 93 der pereodischen Druckschrift: „Kikeriki", humoristisches Volksblatt vom 20 November 1887 auf der ersten Seite enthaltene Bild sammt Text mit der Aufschrift: „Der Czar will während seines Aufenthaltes in Berlin nicht einmal mit Bismarck sprechen" den Thatbestand des Vergehens der Ehrenbeleidignng im Sinne der §§ 491 und 493 St. G., werde das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift und die Vernichtung der mit Beschlag gelegten Exemplare derselben hiemit ausgesprochen.

Wien, am 29. November 1887.

Das k. k. Laudesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit deu Erkenntnisse vom 14 und 16 November 1887, ZZ. 32843 und 33843, die Weiterverbreitung der Nr, 19 der Zeitschrift „Vychod" vam 10 November 1887 wegen des Artikels „Složte mandaty" nach § 65 a, dann der Nr. 310 der Zeitschrift „Narodni Listy" vom 11 November 1887 wegen des Artikels „Novy casopis francuzsky: L'Autriche Slave et Roumaine" nach § 65 a St. G. und nach Art. II des Ges. vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 November 1887 Z. 9219, die Weitervebreitung des hektographirten Liedes mit der Ueberschrift: „Pisen o obrezanych a neobrezanych židech našich" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 November 1887, Z. 8334, die Weiterverbreitung der in Druck und Verlag von Dr. Karl Pickert in Leitmeritz erschienenen Druckschrift: „Die politische Zustände in Tachau" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25. November 1887, Zahl 6466. die Weiterverbreitung der „Volks-Zeitung" Nr. 93 vom 19. November 1887 wegen des Artikels „Czechische Wirthschaft" nach § 300 St. G. und nach Art. III des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k, k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25. November 1887. Zahl 7198, die Weiterverbreitung ver „Deutschen Volkszeitung Nr. 321 vom 22 November 1887 wegen des Artikels „Die Schulfreundlichkeit des böhmischen Landesschulrathes" nach § 300 St, G. verboten.

Das k. k. Gerichtshaf II. Instanz in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Exkenntnissen vom 15 October 1887. ZZ, 3369 und 3370, bis Weiterverbreitung der Nr. 73 der Zeitschrift: „Narodni List" vom 14. September 1887 wegen des Artikels beginend mit „Br, 254 Rimskog Diritto", dann der Nr. 57 der Zeitschrift: „Katolicka Dalmacija" vom 15 September 1887 wegen des Artikels beginnend mit „II Rimskom listu Diritto" nach § 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. November 1887, Zahl 6655, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „II Dalmata" Nr. 90 vom 12 November 1887, wegen des Artikels „Il Tribunale" nach § 300 St. G. und nach § 24 des Preßgesetzes vom 17 December 1862, ferner wegen des Artikels beginnend mit „E fino a quando" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Spalato hat auf Antrag der k, k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse " vom 9. November 1887, Zahl 5189, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „La Difesa" Nr. 87 vom 3. November 1887 wegen des Artikels „Mons parturiens" nach den §§ 63 und 300 St. G. verboten.

Zl. 282. (8625)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreis- als Preßgericht Wiener-Neustadt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft vom 4. Dezember 1887, Z. 3538, die durch dieselbe am 4 Dezember 1887 l. J. vollzogene Beschlagnahme der Nr. 49 der „Wiener Neustädter Zeitung" vom 3 Dezember 1887 im Sinne des § 302 St. G. B. in Gemäßheit der §§ 487 und 489 St. P. O. bestätigt, und wird das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen, und gemäs § 37 des Preßgesetzes auf Vernichtung dieser Nummer erkannt.

Wr.-Nenstadt, 6. Dezember 1887.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 23. November 1887, ZZ. 8726 und 8749, die Weiterverbreitung der Ne. 10 der Zeitschrift: „Das Volksgericht" vom November 1887 wegen der Artikel: „Feuilleton" und „Das Endschiksal des Artikels: Unsere neuere Gesetzgebung und die Praxis" nach § 300 St. G. und § 22 Pr. G., ferner der Nr. 92 der „Egerländer Zeitung" vom 19. November 1887 wegen des Artikels: „Ein dienstlicher Erlaß" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27. November 1887, Z. 6328, die Weiterverbreitung der „Saazer Zeitung" Nr. 92 vom 23. November 1887 wegen des Artikels: „Die Schulfreundlichkeit des böhmischen Landesschulrathes" nach § 300 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7705. (8810 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Radziechowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Wodianycia, że Michał i Kaśka Hrudka wnieśli przeciw niemu pozew de praes. 10 września 1887 l. 7705 o własność parcel 758/2, (759/3), 1440/1 i 1441/2 w Chołojowie, na który termin do rozprawy ustnej na dzień 16 lutego 1888 wyznaczono a dla niego kuratorem Oleksę Nowosada z Chołojowa ustanowiono.

Wzywa się przeto Piotra Wodianycia, aby na terminie w sądzie osobiście stanął lub z kuratorem się porozumiał, inaczej złe skutki sam sobie przypisze.

Radziechów, dnia 30 września 1887.

L. 7373. (8803 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa wszystkich, w których ręku znajdować się może weksel z daty Złoczów 1 września 1879, na 600 zł. opiewający, płatny dnia 13 lipca 1880, przez Simche Erzenbrunna wystawiony a przez Józefa Preiss i Efroima Herscha Preiss przyjęty, aby weksel ten w przeciągu dni 45 od dnia dzisiejszego ogłoszenia licząc, sądowi okazali, ile że w razie przeciwnym takowy za umorzony uznanym będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego jako handlowego.

Złoczów, dnia 19 listopada 1887.

L. 6660. (8805 2—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Zystera Prekera i Keilę z Prekerów Birnbaumową, że Chanine i Taube z Prekerów małżonkowie Weissmanowie zgłosili prawo własności do $^3/_4$ części realności lk. 71/123 wykazem 152 księgi gruntowej Dębicy objętej i że termin do rozprawy na dzień 19 stycznia 1888 wyznaczono, zarazem wzywa ich jako współwłaścicieli tej realności by dla ochrony swych praw bądź to do rozprawy osobiście stanęli lub też ustanowionemu kuratorowi Pinkasowi Ulmanowi stósowną udzielili informacyę.

Dębica, dnia 5 grudnia 1887.

L. 7271 (8181 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce czyni wiadomo, ze na dniu 27. Lutego 1883 zmarł w Dziewiętnikach ksiadz Maciej Filipowski bez ostatniej woli rozporządzenia.

Do tego spadku powołaną jest także z miejsca pobytu i życia niewiadoma Katarzyna Filipowska. — Sąd wzywa takową aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyznaczonego licząc w tym Sądzie się zgłosiła i deklaracyę do spadku wniesła w przeciwnym razie rozprawa spadkowa tylko ze zgłoszonymi spadkobiercami i z kuratorem dla niżej postanowionym przeprowadzoną i tymże spadek przyznany zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Bóbrka, dnia 30. Grudnia 1885.

L. 17258. (8864 2—3)

C. k. sąd pow. m. d. doręczył przeznaczoną dla Józefa Maluty, nieznanego z miejsca pobytu, uchwałę z 23 października 1886 l. 13181 dozwalającej, na rzecz Józefa Budzińskiego wpisu prawa własności do parcel z wyk. hip. l. 92 gminy kat. Ciężów ustanowionemu dla Józefa Maluty, kuratorowi adw. Hausserowi, o czem go zawiadamia.

Stanisławów, dnia 13 października 1887.

L. 46194. (8357 1—3)

Das k. k. Landesgericht in Lemberg leitet das Amortisirungsverfahren bezüglich eines, von der k. k. priv. Aktienhypothekenbank zu Lemberg ddto Lemberg 24 Juli 1885 dep. n. 259/3 ausgestellten, mit lit. a bezeichneten Depotbriefes, welcher angeblich bei dem im Monate April 1886 in Stryj stattgehabten Brande in Verlust gerathen ist, beziehungsweise verbrannte, folgenden Inhaltes, ein: „Dep. 259/3 Frau Frimet Aberdam in Krystynopol uud Frau Rosa Bentschel in Stryj. Wir bestätigen hiedurch doppelt, einfach giltig, unten spezifizirte Effekten von Ihnen in Verwahrung genommen zu haben und werden dieselben nur gegen Rückstellung dieses und unseres zweiten, mit diesem gleichlautenden Briefes A. an den Ueberbringer, welcher stets als rechtsmässiger Inhabaer angesehen werden wird, ausfolgen. Die Erhebung der, während der Verwahrungsdauer etwa fällige werdenden Coupons kann nur gegen Verweisung und Abstemplung beider Briefe erfolgen. Die Verwahrungsgebühr haben wir für die Zeit bis 24 Jänner 1886 mit ö. W. fl. 2 bezahlt erhalten. Lemberg den 24 Juli 1885, K. k. priv. galiz. Aktien-Hypothekenbank Rieger m. p., Bielański mp. Effekten 500, 4 prz. gal. alte Pfandbriefe nr. 7123 mit Coupons $^{31}/_{12}$ 1885 fl. 422 44 kr. in 1 Sparkassebüchel nr. 52586".

Es wird hiemit der Besitzer des erwähnten Depot-Briefes auf Grundlage des §. 202 der w. gal. G. O. aufgefordert, den selben innerhalb der Frist von Einem Jahre 6 Wochen und 3 Tage von der dritten Kundmachung des Ediktes im Amtsblatte der „Lemberger Zeitung" angerechnet, dem hiesiegen k. k. Landesgerichte um so gewisser vorzulegen, widrigens solcher als ungiltig und nichtig erklärt werden wird.

Lemberg, den 12 November 1887.

L. 46639. (8356 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia spadkobierców Sary Menkes a to Mojżesza Menkesa, Ire Menkes, Rachelę Beilę Goldstaub ur. Menkes tudzież tychże prawonabywców nieznanych a mianowicie Odel Menkes i Frimet Menkes wszystkich ze życia i miejsca pobytu niewiadomych, że z powodu wniesionego przeciw nim przez Majera i Sarę Gittlę Rosenbuschów pozwu o wykreślenie prawa zastawu a) sumy 2000 zł. w. wied. z dochodów części realności l. $123^3/_4$ płacić się mającej, b) zamieszkania i zarządzenia domu pod l. $123^3/_4$ we Lwowie tudzież adnotacyi wdrożonej per traktacyi po Sarze Menkes, kuratorem adw. dr. Bunda z zastępstwem adw. dr. Flaschnera ustanowiony został, że przeto ich rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, w ogóle do obrony służące środki poczynić i sąd o tem zawiadomić.

Lwów, dnia 12 listopada 1887.

L. 5901. (8344 1—3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Snopkowskiego zawiadamia się, że w skutek wniesionego dnia 13 września 1887 do l. 5901 pozwu przez Minke Berger przeciw Stanisławowi Snopkowskiemu o zapłacenie 161 zł. 42 ct. a. w., celem bronienia praw pozwanego ustanowiono kuratora w osobie Józefa Kaczorowskiego z Rymanowa, wyznaczając w tej sprawie termin do rozprawy na 8 lutego 1888.

Zarazem przestrzega się pozwanego, że winien przed terminem ustanowionemu kuratorowi środki do obrony służące dostarczyć, lub innego zastępcę sądowi wskazać.

C. k. sąd powiatowy.

Rymanów, dnia 30 października 1887.

L. 10472. (8343 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Hirscha 2 im. Jakóbowicza, że celem doręczenia mu rezolucyi hipotecznej z dnia 23 grudnia 1886 l. 9119 w przedmiocie wpisania egzekucyjnego prawa zastawu dla sum 750 zł., 350 zł. w stanie biernym $^1/_3$ części realności pod l. 102 w Podgórzu położonej a na masę Cywii Jakóbowiczowej zapisanej ustanowiono dla tegoż kuratorem adw. dr. Cnajesa w Podgórzu.

Podgórze, 26 października 1887.

L. 9605. (8342 1—3)

W celu przeprowadzenia hipotecznego podziału realności spadkowej po ś. p. Katarzynie z Frydrychów Liput w Iskrzyni, ustanawia się dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wojciecha Liputa kuratora ad actum w osobie naczelnika gminy Jana Kielara, którego upoważnia się w tej sprawie w imieniu swego kuranda.

O tem uwiadamia się Wojcecha Liputa w celu bronienia swych praw.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, dnia 28 września 1887.

L. 6057. (8914 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Baligrodzie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Dmytra Kudlik z Żernicy niżnej, iż przeciw niemu Schloma Kaczka pod dniem 22 listopada 1887 l 6057 pozew o zapłacenie 108 zł 15 ct. wniósł, na który termin do rozprawy sumarycznej na dzień 19 stycznia 1888 o 9 godzinie rano się wyznacza.

Dla Dmytra Kudlik ustanowiono kuratora w osobie Ludwika Riedła z Baligrodu, Dmytra Kudlik zaś wzywa się by kuratowi potrzebne środki do obrony dostarczył lub sobie innego zastępcę obrał i sądowi podał.

C. k. sąd powiatowy.

Baligród, dnia 23 listopada 1887.

L. 17495. (8852)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na czas dwumiesięcznego urlopu, udzielonego dr. Zygmuntowi Ruckiemu c. k. notaryuszowi w Nisku, reskryptem c. k. ministerstwa spraw. edliwości do l. 16332 zamianowany zastępcą tegoż Jan Martynowicz, c. k. notaryusz w Rozwadowie, urzędowanie jako zastępca z dniem 16 grudnia 1887 rozpoczyna.

W Tarnowie, dnia 15 grudnia 1887.

L. 13690. (8229 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia Antoniego Miączyńskiego z życia i pobytu niewiadomego a wrazie jego śmierci nieznanych jego spadkobierców, że przeciw niemu księżna Jadwiga Julia Wanda trojga imion de Ligne pozew o intabulacyę wykreślenia dom. 144 pag 330 n. 82 on. intabulowanego w stanie biernym dóbr Zbaraż prawa 30 - letniej dzierżawy gruntów, Czahary zwanych, tudzież obowiązku dawania materyałów na budowę i reparacyę budynków w czasie dzierżawy, na dniu 15 października 1887 do l. 13690 wytoczyła i i że dla rzeczonego pozwanego kuratorem adwokata krajowego dra Sternklara ustanowiono i kuratorowi pozew do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach, doręczono.

Rzeczą jest tedy Antoniego Miączyńskiego a względnie jego nieznanych spadkobierców, ustanowionemu kuratorowi środki obronne udzielić, lub innego zastępcę prawnego sądowi oznajmić.

Tarnopol, dnia 22 października 1887.

L. 45080. (8358 1—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Ferdynanda hr. Areo, dra Bethela Henry Strousberga i Louis Sleschera, względnie ich niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, że celem doręczenia im uchwały z dnia 12 marca 1887 do l. 5482, dotyczącej intabulacyi Antoniego ks. Ordynata Sułkowskiego i Maryi z hr. Mycielskich ks. Ordynatowej Sułkowskiej za właścicieli sumy 6000 zł. m. „. z pn., na rzecz Ferdynanda hr. Arco w stanie biernym dóbr Mików, Prełuki i Duszatyn intabulowanej, ustanowiono dla nich kuratorem adw. dra Dąbrowskiego, a tegoż zastępcą adw. dra Dulębę we Lwowie.

Lwów, dnia 12 listopada 1887.

L. 8476 (8899 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łopatynie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jacka Bojka, że Antoni Maziarczuk i Wasyl Maziarczuk wnieśli przeciw niemu pozew de praes. 8 grudnia 1887 l. 8476 o uznanie prawa własności do parcel gruntowych gr. l. kat. 3315, 3322, 3323, 3324, 3325/1, (3473/1), 3474, 3475 i (3476/1) w skład ciała hipot., wyk. hip. l. 30 gminy Mikołajów wchodzących z pn., na który termin do rozprawy ustnej na dzień 17 stycznia 1888 o godz. 9 rano został wyznaczony.

Pozwanego Jacka Bojko wzywa się, żeby ustanowionemu dla niego kuratorowi Pawłowi Martyszczukowi gospodarzowi z Mikołajowa środki obronne podał lub innego zastępcę wybrał inaczej skutki zaniedbania sam zawini.

Łopatyn, dnia 10 grudnia 1887.

L. 455/pr. (8888)

Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych przy sądzie krajowym w Krakowie na I kadencyę rozpoczynającą się dnia 3 lutego 1888 o 9 rano, Adolfa Brasona, c. k. radcę sądu krajowego wyższego i przełożonego sądu krajowego karnego w Krakowie, zaś zastępcami przewodniczącego radców sądu krajowego w Krakowie Wilhelma Höflicha, Antoniego Nowaczyńskiego, Erazma Tałasiewicza, Apoloniusza Hankiewicza i Józefa Głuszkiewicza.

Prezydyum c. k. sądu krajowego karnego.

Kraków, dnia 19 grudnia 1887.

L. 14988. (8859)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Moritz Goldstein Spediteur Podwołoczyska“.

Tarnopol, dnia 19 listopada 1887.

L. 8325. (8902 1—3)

Zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Smolińską, że przeciw niej wniosła Joanna Drzewińska pozew z dnia 5 sierpnia 1887 l. 8325 o uznanie praw spadkowych po śp. Agnieszce Drzewińskiej przez cessyę od niej nabytych tudzież pozew z 5 sierpnia 1887 l. 8326 o uznanie praw spadkowych po śp. Walentym Drzewińskim przez cessyę od nich nabytych, że w obu tych sprawach kuratorem dla niej Aleksandra Krausa ustanowiono i termin do rozprawy ustnej na dzień 16 stycznia 1888 wyznaczono.

Wzywa się zatem Katarzynę Smolińską, ażeby się z ustanowionym dla niej kuratorem porozumiała, lub innego zastępcę sądowi przedstawiła.

Tarnobrzeg, dnia 31 sierpnia 1887.

L. 5350. (8310 1—3)

Sąd powiatowy ogłasza, że dnia 2. Grudnia 1886 zmarła w Niepołomicach, Józefa Stanetti de Falkenfels beztestamentarnie.

Skoro Sądowi miejsce pobytu córek spadkodawczyni Anny Jęckowskiej i Maryi Bulwińskiej nia jest wiadome, przeto wzywa się je, aby w ciągu roku w tutejszym Sądzie się zgłosiły i deklaracye spadkowe złożyły, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa z zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem Franciszkiem Kołomaźnikiem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Niepołomice, 11. Października 1887.

L. 46834 (8360 1—3)

Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni masie spadkowej ś. p. Michała Swirskiego i z życia i miejsca pobytu nieznanym Maryannie z Mrozowickich Swirskiej, Andrzejowi Chrzanowskiemu, Chaimowi Geclowiczowi, Antoniemu Zagórskiemu, Ozyaszowi Chaimowi Freundlich, i wierzycielom niegdyś tabularnym dóbr Cześniki i Danilcze, że Aleksandra Mirowicz, Eugenia Kowalska i Katarzyna Kowalska imieniem małol. Euzebiusza Kowalskiego przeciw nim pod dniem 8 listopada 1887 l. 46834 wniosły pozew o uznanie własności książeczki gal. Kasy oszczędności nr. 58397 na 731 zł. 2 ct. a. w. w masie wierzycieli Iwana Swirskiego złożonej, i o pomoc są dową proszą, w skutek czego ten pozew uchwałą z dnia dzisiejszego do pisemnego postępowania z wyznaczeniem 90-dniowego terminu do wniesienia obrony dewetowany został, ponieważ miejsce pobytu tychże pozwanych nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę, tutejszego adwokata dra Pająka kuratorem, zaś zastępcą p. adw. dr. Tilla mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 19 listopada 1887.

L. 6923. (8910 1—3)

W myśl §. 45 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z 19 listopada 1873 nr. 152 dz. pr. p. oraz z 10 lutego 1886 nr. 24 dz. pr. p., ustanawia się na rok 1888 koszta wykonania kary w domach więziennych sądu krajowego krakowskiego tudzież sądów obwodowych w Nowym Sączu, Rzeszowie, Tarnowie i Wadowicach na 29 ct. dziennie od osoby, zaś w aresztach sądów powiatowych okręgu sądu krajowego krakowskiego na 30 ct., okręgu sądu obwodowego Nowo sądeckiego na $28^1/_2$ ct., okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego na 29 ct., okręgu sądu obwodowego tarnowskiego na $29^1/_2$ ct. okręgu sądu obwodowego wadowickiego na 28 ct., dziennie od osoby.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, dnia 18 grudnia 1887.

L. 15735. (8911)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że na zebraniu rady nadzorczej towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką w dniu 24 października 1887 odbytem wybrani zostali do dyrekcyi rzeczonego właśnie towarzystwa na dyrektora dr. Adolf Wurst c. k. lekarz powiatowy, 2) na kasyera Ferdynand Tomek ck. adjunkt sądu powiatowego, 3) na kontrolora Amand Karpiński prywatny, 4) na zastępcę dyrektora Stanisław Nikorowicz właściciel dóbr, 5) na zastępcę kasyera Stanisław Fogelmann kasyer urzędu gminnego, 6) na zastępcę kontrolora Ignacy Przystalski, sekretarz rady powiatowej; wszyscy w Kałuszu zamieszkali.

Stanisławów, dnia 7 grudnia 1887.

L. 13535 (8326 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wdrażając na prośbę Isaaka Kannera postępowanie amortyzacyjne, wzywa każdego ktoby był w posiadaniu skryptu z dnia 3 września 1879 pisanego i podpisanego przez Ignacego hr. Krasickiego, w którym to skrypcie tenże Ignacy hr. Krasicki uznał, że Isaakowi Kannerowi po zdziałanym rachunku winnym pozostał z tytułu udzielonych pożyczek i odsetek od takowych resztującą kwotę 934 zł. aw. i takową wkrótce zapłacić się zobowiązał, aby skrypt ten w przeciągu roku okazał ile że w razie przeciwnym takowy za pozbawiony wszelkiej mocy uważanym a wystawca onego do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

Przemyśl, dnia 2 listopada 1887.

L. 8023. (8328 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa wszystkich tych, którzyby o życiu i miejscu pobytu Barbary 1go Brzozowskiej 2go Dobrzańskiej, która w dniu 2 lutego 1754 urodziła się z rodziców Walentego i Konstancyi Dąbrowskich w Kolbuszowy, która po śmierci pierwszego swego małżonka Brzozowskiego poślubiła dnia 3 lutego 1778 Wojciecha Dobrzańskiego w Kolbuszowy i która przez długi czas w Kolbuszowy mieszkała, później zaś niewiadomo, czyli i dokąd się przeprowadziła, jakąkolwiek mieli wiadomość, o tem sądowi lub ustanowionemu dla nieobecnej kuratorowi adwokatowi dr Reichowi w Rzeszowie znać dali, inaczej bowiem z upływem dnia 1 stycznia 1889 taż Barbara 1go Brzozowska 2go Dobrzańska uznaną zostanie za zmarłą.

Rzeszów, dnia 17 listopada 1887.

L. 12678. (8330 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Bronisława Dobrowolskiego, że w sprawach wekslowych Kasy oszczędności miasta Sambora przeciw niemu o 1200 zł., 800 zł i 3000 zł. w. a. zostały wydane tusądowe nakazy zapłaty powyższych sum pod dniem 11 października 1887 l. 11675, 11536 i l. 11674 do rąk ustanowionego mu kuratora adwokata dr Steuermana doręczone i wzywa go, aby temuż kuratorowi środki obrony swej podał, lub sądowi innego zastępcę swego wskazał, gdyż w przeciwnym razie sam sobie przypisać będzie musiał, skutki zaniedbania tego.

Sambor, dnia 22 listopada 1887.

L. 4698. (8325 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia, że do spadku po śp. Macieju Kulcu zmarłym w Zarzeczu dnia 24 listopada 1842 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, konkuruje tegoż córka Anna Kulec, a gdy jej miejsce pobytu nie jest wiadome, przeto wzywa się, aby w ciągu jednego roku od daty niniejszego edyktu w tutejszym sądzie osobiście lub przez wykazanego pełnomocnika się zgłosiła, gdyż w razie przeciwnym powyższa sprawa spadkowa z deklarowanemi spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Szymonem Wandzlem z Zarzecza przeprowadzoną zostanie, a należący się czysty spadek, aż do dowodu jej śmierci lub uznania ją za zmarłą w tutejszosądowym depozycie przechowany zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 26 lipca 1887.

C. k. sędzia powiatowy.

Licytacye.

L. 9705 (8618 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego włościańskiego w Lwowie w kwocie 12 rat po 15 złr. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 20 stycznia 1888 i 24 lutego 1888 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod n. k. 445 w Giedlarowy Jakóba Kuczka własnej.

Cena wywołania 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 3 listopada 1887.

L. 10215 (8682 2—3)

Zbaraski sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Mikołaja Dobrotwora w kwocie 80 złr. z przyn. odbędzie się dnia 20 stycznia 1888 i dnia 24 lutego 1888 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż ogrodu pod lk. 844 w Zbarażu położonego ciała tabularnego niestanowiącego a Jędrzeja i Barbary Stebelskich własnego. Na pierwszym terminie rzeczony ogród sprzedany będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 100 złr. zaś na drugim także niżej takowej jednakże nie niżej ogólnej sumy długów na tym ogrodzie ciążących.

Wadyum wynosi 10 złr.

Zbaraż, dnia 1 listopada 1887.

L. 6396. (8751 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Chaima Szyi Grossbarda w kwocie 200 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 20 stycznia i 22 lutego 1888, każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacya połowy realności lwh. 143 gm. Żabno objętej, dłużniczki Gitli Grossbardowej własnej.

Cena wywołania 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Żabno, 3 grudnia 1887.

L. 9976. (8834 2—3)

Celem zapłacenia Towarzystwu zaliczkowemu w Łańcucie sumy 100 zł. aw. z pn. odbędzie się w dniu 20 stycznia i 24 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności objętej wykazem hipotecznym l. 489 ksiąg gruntowych gminy Leżajsk, dłużniczki Anieli Serafinowej własnej.

Cena wywołania 150 złr. aw.

Wadyum 15 złr.

Warunki licytacyjne i dotyczące akta można przejrzeć w registraturze sądowej.

Leżajsk, dnia 10 listopada 1887.

L. 4790. (8568 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia 10 rat pożyczkowych po 7 złr. 74 ct. i resztującego kapitału 45 złr. 45 ct. wa z pn., na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi odbędzie się w tym sądzie dnia 23 stycznia i 5 marca 1888, o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna licytacya realności nk. 102 w Ładyczynie, wyk hip. l. 172 ksiąg gruntowej gminy katastralnej Ładyczyn objętej, Anny Furtak własność stanowiącej, na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, na drugim terminie zaś za jakąkolwiek cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki w sumie 600 złr. w. a. przyjęta, wadyum 10 prc. tej ceny.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hypoteczny przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Dla wierzycieli niewiadomych również tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hypotecznego prawo zastawu nabyli, niemniej tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegobądź powodu doręczoną nie została, ustanawia się kuratorem Jana Stanimira w Łodyczynie.

Mikulińce, 19 września 1887.

L. 42022 (8441 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zabezpieczenia pretensyi gal. kasy oszczędności przeciw Malwinie Hołyńskiej i Antoninie Jaegermann po trzech rat po 504 złr., 123 złr. 85 ct. i 13513 złr. 34 ct. z przyn. odbędzie się dnia 24 stycznia i 28 lutego 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Malwiny Hołyńskiej i Antoniny Jaegermann wedle Dom. 116 pag. 88 n. 16 haer. należącej realności pod l. $273^1/_4$ we Lwowie położonej, która na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania 59210 złr. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś nawet niżej tejże jednak nie niżej $^1/_3$ ceny wywołania t. j. kwoty 19 736 złr. 67 ct. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 5921 złr. złożoną być ma, wykaz wartości tej realności i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 24 września 1887 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Balko kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Bieliński mianowany został.

Lwów, dnia 19 listopada 1887.

L. 3127 (8250 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 25 stycznia 1888 i dnia 22 lutego 1888 o godz. 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej Nichowice l. 18 a) objętą Dmytra Dytiuka własną i zapisaną na Dmytra Dytiuka połowę realności wykazem hipotecznym tej samej księgi gruntowej l. 18 b) objętej celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 27 rat po 12 złr. i jedną ratę 12 złr. 16 cnt. wynoszącej.

Na tych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane.

Celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 22 lutego 1888 godz. 12 w południe.

Cena wywołania dla obu realności 414 złr. wadyum 41 złr. 40 kr.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 20 czerwca 1887.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

8924

W myśl §. 30 ustawy o reprezentacyi powiatowej podaje się do publicznej wiadomości, że ułożony na rok 1888 budżet powiatowy, i powiatowego funduszu drogowego z dniem dzisiejszym do wolnego przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie na dni 14 w kancelaryi wydziału powiatowego w godzinach urzędowych wyłożony został.

Z wydziału powiatowego.

Rohatyn, dnia 22 grudnia 1887.

L. 2067 (8907 1—3)

Ogłoszenie.

W myśl §. 30 ustawy o reprezentacyi powiatowej, ogłasza wydział powiatowy gorlicki, że projekt budżetu powiatowego na rok 1888 złożony jest w wydziale powiatowym od dnia 20 grudnia 1887 przez dni 14 do przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie.

Z wydziału powiatowego.

Gorlice, dnia 20 grudnia 1887.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI
porcelany, szkła i towarów mięszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska l. 8.
Założony w roku 18..

„HELIOS"
najnowsze stożkowate cylindry do zwykłych lamp
Podwójne światło bez żadnego zwiększenia kosztów.
Pęknięcie prawie wykluczone. 8930

Papiery transparentowe.

!!PAPIERY TRANSPARENTOWE!!
Przylepiane na szyby u okien, drzwi i t. p. zastępują, przez swą dobraną grę barw i kolorów, najpiękniejsze malowidła na szkle.
POLECA PO TANICH CENACH
ALOJZY HÜBNER LWÓW
ul. Karola Ludwika l. 13.

Papiery transparentowe. 8888

13 Ziehungen in einem Jahre
hievon schon
am 2. Jänner: 1 Haupttreffer per 50.000 fl. ö. W.
am 1. Februar: 1 Haupttreffer per 50.000 Gold-Lire.
am 1. März: 1 Haupttreffer per 75.000 fl. ö. W.
am 1 März: 1 Haupttreffer per 25.000 fl. ö. W.

Die gröste Gewinnstchance bietet die nachstehende von uns arrangirte Losgrupe:

1 österr. Kreuzlos	1 italien. Kreuzlos	1 Dombau-Los	1 ungar. Kreuzlos
Haupttreffer in den nächsten Ziehungen.			
Am 2. Jänner n. J. fl, 50.000 ö. W.	Am 1. Februar n. J. Lire 5 .0 0 Gold	Am . März n. J. fl. 75.000 ö. W.	Am . März n. J. fl. 25.000 ö. W.
Am 1. Mai n. J. fl. 25.000 ö. W.	Am 1. Mai n. J. Lire 15.000 Gold,	Am 1 Juli n. J. fl. 60.000 ö. W.	Am 1, Juli n. J. fl. 15.000 ö. W.
Am 1. September n. J. fl. 15 000 ö. w.	Am 1 August n. J. Lire 15.00 Gold	Am 2. November n J. fl. .000 ö W.	Am 1. November n. J. fl. 10.000 ö. W.
	Am . November n. J. Lire 1... Gold		

Jedes Los mus gewinnen. Ein Los kann zwei Treffer machen.

Wir erlassen diese drei vorzüglichen Lose gegen Cassa coulant nach Tagescours oder gegen 23 monatliche Raten à fl. 3, oder gegen 17 monatliche Raten à fl. 4.

Alleiniges Spielrecht nach Erlag der ersten Rate schon an der nächsten Ziehung am

2. Jänner.

Verlosungs-Kalender pro 1888 und Ziehunslisten franco und gratis. — Bestellungen per Poftanweisung und 20 kr. für Rückporto erbeten. 8885

Alle in das Bankgeschäft einschlägigen Aufträge werden coulant und prompt ausgeführt.

Bank- und Wechslerschäft
M. J. Guth & Comp.
Wien, I. Kohlmarkt Nr. 5.

Stósowne na podarunki na Gwiazdkę i Noworoczne!
Niezbędna dla każdej gospodarki domowej
Najnowsza uniwersalna maszyna do prania
patentowana we wszystkich Państwach.

Szanownej P. T. Publiczności, mianowicie szanown. Paniom Gospodyniom i wszystkim, którzy się interesują praktyczną i racyonalną, osobliwie postępowi czasu odpowiednią nowością w dziale czyszczenia bielizny; niech służy do wiadomości, że tą maszyną jedna osoba w 2 do 3 godzinach z łatwością tyle bielizny zupełnie czysto, wypierze, ile najzręczniejsza praczka w jednym dniu rękami wyprać jest w stanie.

Korzyści z tej maszyny są następujące:

Zaoszczędzenie znaczne psucia bielizny, najzupełniejsze oczyszczenie bez wszelkich domieszek chemicznych, zaoszczędzenie czasu, materyału do palenia i mydła; nadto nie trzeba poprawiać prania rękami i można użyć do tej roboty zwykłego chłopaka służbowego.

Pranie może się odbyć w pokoju, kuchni, sieni itp.

ponieważ maszyna ta łatwa do przeniesienia a przez swe szczelne zamknięcie ochrania od nieprzyjemnej wilgoci, umożebniając Paniom Gospodyniom i Panienkom być czynnymi w lepszych ubiorach, pranie idzie bardzo spiesznie od ręki, ustają nieprzyjemne długotrwałe prania domowe.

Przy nowych budowlach, ustawienie praczkarni jest bezpotrzebne, ponieważ tę maszynę wszędzie używać można nieuszkadzając murów ani też urządzenia w pokojach.

Cena jednej maszyny uniwersalnej 40 złr.

Przyrząd do czyszczenia (Wringer) 16 złr.

Wyłączny skład dla Galicyi i Bukowiny u
ALOJZEGO HÜBNERA
we Lwowie pod l. 13 ulica Karola Ludwika.

Specjalny skład artykułów gospodarczych i skład fabryczny farb, lakierów, pokostów, chemikalij, kiszek gumowych i artykułów browarniczych,

oraz handel materyałów.

Skład fabryczny ogniotrwałych kas żelaznych
z ces. król. uprzywilejowanej fabryki 8850
Feliksa Blażiczek'a w Wiedniu.

Wyłączny i jedyny główny skład fabryczny francuskiej masy do zapuszczania podłóg.

W. Grabiński
zegarmistrz, we Lwowie przy ulicy Halickiej L. 18 poleca swój wielki
Skład zegarków genewskich
z najznakomitszych fabryk, po cenach umiarkowanych, mianowicie:
srebne zegarki od 16 do 150 złr.
złote od 28 do 500 złr.
również zegarów ściennych, stołowych, podróżnych, kontrolowych i budzików, oraz jedyny na Galicyę skład zegarków fabryki
Patek Philippe & Sp. w Genewie
odznaczających się niezrównaną dokładnością.
Naprawy zegarków uskutecznia z największą dokładnością i pod gwarancyą. 8763
Zamówienia zamiejscowe uskutecznia najsumienniej.

Bittnera Olej słuchu
bardzo skuteczny we wszystkich słabościach uszów, do wyleczenia osłabionego i odzyskania straconego słuchu. Dostać można po cenie 50 ct. za flaszkę, prawdziwy tylko u **Juliusza Bittnera** aptekarza **w Gloggnitz**, Niższa Austrya 7714
Składy we Lwowie: u **Piotra Mikolascha**, apt.

Po 90 ct.
CZAPKI
imit. astrachanu i baranka
Prawdziwe krymskie i astrachanowe, oraz wszelkie towary zimowe
poleca najtaniej 8761
Magazyn
Braci Langner,
Lwów, Halicka L. 6.
Cenniki darmo i opłatnie.

Kaszel i katary.
W obecnej porze, kiedy kaszle, bóle gardła i katary są niemal w każdym domu, zalecają się następujące w skutki wypróbowane znakomite środki lecznicze **premiowane na wystawie przyrodniczo-lekarskiej w Krakowie.**

Pastylki piersiowe
wyrobu aptekarza
HENRYKA BLUMENFELDA we Lwowie
Pastylki te zawierają roślinne, balsamiczne składniki, na organa oddechowe zbawiennie oddziaływające. Działają niezawodnie w kaszlach, zaflegmieniach, grypie i wszelkich kataralnych cierpieniach płuc i krtani.
Cena 50 ct.

Sławny proszek od kaszlu
„Fiakerpulver"
wyrobu aptekarza
HENRYKA BLUMENFELDA we Lwowie
Proszek ten uśmierza i uchyla wkrótce po zażyciu duszność oraz kaszel
Cena 30 ct.

Prawdziwe ziółka piersiowe
dra SEEBURGERA
Według oryginalnej recepty sporządzone, działają ziółka te z niezawodnym skutkiem przeciw uporczywym katarom płuc i krtani, kaszlom, kapaleniom gardła i płuc, chrypce i innym chorobom piersiowym.
Cena pudełka 20 ct.

Powyższe wyroby z wszelką starannością z wyśmienitych skutecznych składników sporządzone, działają niezawodnie, a skutek tychże liczne świadectwa lekarzy oraz osób prywatnych stwierdzają.

Ostrzega się przed bezwartościowemi naśladownictwami. 790.

Główny skład powyższych środków w aptece
Henryka Blumenfelda
we **Lwowie** (plac Krakowski).

Prenumerata na próbę
tylko 1 zł.
na pierwszy kwartał.

Od Nowego Roku rozpocznie w Warszawie wychodzić nowe czasopismo tygodniowe, p. t.

„GOSPODARZ i PRZEMYSŁOWIEC"
poświęcone sprawom rolnictwa, hodowli, przemysłu i handlu rolnego.

Grono współpracowników składają najpoważniejsze siły, znane na polu publicystyki rolniczej i praktycznej działalności ziemiańskiej pomiędzy innymi zaś prace swe stale przyrzekł zamieszczać, chlubnie znany p. ***Władysław Habdank Korzybski***, właściciel dóbr Rudnik, autor głośnego dzieła *Melioracye rolne*, odznaczonego na konkursie rolniczym przez grono sędziów, złożone z najpoważniejszych w kraju ziemian. Nowa metoda uprawy roli p. Korzybskiego, zwróciła na siebie uwagę i żywe zainteresowanie całego świata rolniczego a najpierwsze powagi, jak dr. A. Blomeyer dyrektor wydziału rolniczego przy uniwersytecie Lipskim, wyraziły o niej najpochlebniejsze sądy. Obecnie w Królestwie Polskiem, znaczna liczba właścicieli dóbr, zachęcona świetnemi rezultatami, osiągniętemi w dobra Rudnik przy minimalnych nakładach wprowadza u siebie sposób uprawy p. Korzybskiego, ktory coraz szersze znajduje rozpowszechnienie.

„Gospodarz i przemysłowiec" pomieszczać będzie stale sprawozdania z osiągniętych rezultatów, i prowadzonych melioracyi, oraz kosztów, jakiemi one wykonać się dały. Sprawozdania te pisane będą przez najwiarygodniejszych świadków, gdyż przez właścicieli majątków.

Bardzo skrupulatnie i pilnie podawane będą sprawozdania z najnowszych odkryć i postępów w dziedzinie rolnictwa, hodowli i przemysłów gospodarskich za granicą, o ile takowe mogą mieć praktyczną wartość dla rolnictwa polskiego.

Ponieważ zaś wyszukiwanie korzystnych miejsc i dróg zbytu jest najżywotniejszą w obecnych warunkach kwestyą, przeto podawane będą w tym względzie liczne i wyczerpujące wskazówki, objaśniające o stosunkach i potrzebach rozmaitych targów, o zwyczajach handlowych tam będących w użyciu, oraz o kosztach transportów, rozmaitemi drogami wysyłanych. W ogóle przestrzegać będzie redakcya, aby zamieszczać o ile możności jak najmniej teoretycznych rozpraw i wywodów, a natomiast jak najobszerniej traktować praktyczne pytania i kwestye, dotyczące wszelkich gałęzi rolnictwa i przemysłu rolnego, oraz zbytu produktów.

Całoroczni prenumeratorzy otrzymają jako **premjum** po nader zniżonej cenie nową

wielką Encyklopedyę rolniczą

pomnikowe dzieło, wydawane przez Muzeum przemysłowo-rolnicze w Warszawie, która rozpocznie wychodzić z początkiem 1888-go roku w miesięcznych zeszytach.

Warunki prenumeraty dla Galicyi:

Bez Encyklopedyi rocznie 8 złr., półrocznie 4 złr., z Encyklopedyą roln. rocznie 12 złr.

Cena samej Encyklopedyi w drodze prenumeraty rocznej wynosi około 10 złr. w. a.!

Aby zaś dać ziemianom możność zapoznania się z wartością pisma, wprowadzoną zostaje na pierwszy kwartał **prenumerata na próbę**, za zwrotem jedynie kosztów przesyłki pocztowej ***w kwocie 1 zl w. a.***

Adresować należy tymczasowo 8886 1—3

Do redakcyi ***Przemysłowca*** (*Gospodarza i Przemysłowca*) w Warszawie ul. Trębacka l. 2.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki